

GLASILO

delavcev organizacije združenega dela

trgovsko podjetje
za promet z industrijskimi
surovinami ter reprodukcijskim
in odpadnim blagom
s proizvodnimi obrati

dinos

61001 Ljubljana, parmova 33

LJUBLJANA, DECEMBER 1979

LETO XVIII

ŠT. 87

*Vsem
delavcem
in
delavkam
srečno
in
uspehov
polno
novo
leto
1980*

Novoletni pozdrav

Zaključili smo poslovno leto 1979, ki je hkrati drugo v naši novi samoupravni organiziranosti. Dosegli smo izredne poslovne uspehe, boljše in prizadevnejše delo družbenopolitičnih organizacij, kakor tudi pristnejše medsebojne odnose v združenem delu delovne organizacije DINOS.

Za celotni uspeh smo zaslužni prav vsi, ki smo v tem letu prispevali svoj delež k zbranim količinam odpadnih surovin, ker presegajo vse dosedanje rekorde. Zbrali smo jih več kot 160.000 ton in dosegli vrednostno realizacijo 630 milijonov dinarjev.

Tudi leto 1979 pomeni še en korak dalje v kakovostnejšem zbiranju kristinskih odpadkov za našo bazično in vse vrste predelovalne industrije. Leto 1979 lahko tudi imenujemo leto popolne stabilizacije delovne organizacije DINOS po reorganizaciji v letu 1977. Pravkar končano leto je imelo tudi obeležje nadaljevanja gradenj začelih leta 1978 in pripravljanja ter odpreme kakovostno boljših sekundarnih surovin.

Kako naprej?

V novem poslovnem letu, ki je zadnje leto srednjeročnega obdobja 1976—1980 in je hkrati bazično leto za nov srednjeročni program 1981—1985, bomo morali končati načrtane smeri sedanjega srednjeročnega obdobja. Želim, da nadaljujemo z delom, ki se je izoblikovalo z dobro delitvijo dela v zadnjih dveh letih in se izkazalo kot koristna naložba, saj imamo vedno več vloženega dela v pripravi odpadnih surovin. Tako tudi izginja zgolj trgovski pristop v ravnanju z zbranimi koristnimi odpadki v naši delovni organizaciji.

Da bomo lahko dobro začeli z delom v letu 1980 in ga tudi uspešno zaključili, pa mora imeti na sprejete cilje v letnem planu novega poslovnega leta bistveni vpliv — krepitev samoupravne organiziranosti in izvajanje samoupravljanja v našem združenem delu.

Še bolje pa mora zaživeti informiranost na vseh ravneh, da bo vpliv posameznika na pridobivanje prihodka na njegovem področju dela vedno večji. Le tako bo lahko v polni meri zaživel geslo družbenoekonomskih odnosov v našem združenem delu, da delavec razpolaga z dohodkom in da deli rezultate ustvarjenega dela.

Nadaljevati pa moramo tudi z izpolnjevanjem nagrajevanja po delu.

Prepričan sem, da bomo tudi v letu 1980 nadaljevali z aktivnostjo in hotenji po boljšem uspehu in dobrih rezultatih dela. Leto 1980 bo kritično leto v naši bazični in drugih industrijah v zvezi z dobro pripravljenim vložkom sekundarnih surovin. Že ob zaključku poslovnega leta 1979 se čuti pomanjkanje surovin, kot posledica ponovne energetske krize in neurjenih političnih razmer v svetu. Gospodarstvo in družba bo gotovo od nas zahtevala polno angažiranost v pripravi sekundarnih surovin, naša naloga pa bo narediti vse, kar je v naši moči, da vse zbrane koristne odpadke sproti pripravljamo v sekundarno surovino.

Zahvaljujem se vsem delavcem v našem združenem delu, še posebej pa svojim najožjim sodelavcem, za odlične poslovne uspehe in nove rekorde v letu 1979. Vsem, ki združujejo svoje delo v TOZD Priprava odpadnih surovin, TOZD Regeneracija tekstila in v delovni skupnosti naše delovne organizacije, kakor tudi njihovim družinam in njim najdražjim, želim zdravje, srečo in uspehov v novem letu 1980.

Volilna konferenca osnovne organizacije ZK TOZD priprava odpadnih surovin Ljubljana

Dne 15. novembra 1979 je bila v Ljubljani volilna konferenca osnovne organizacije ZK DINOS TOZD Priprava odpadnih surovin. Od 18 članov se jih je konference udeležilo 14. Na konferenci je bil tudi član mestne in občinske konference ZK ter direktor delovne organizacije.

SAMOKRITIČNA OCENA DELA KLJUB USPEŠNEMU DELU

Obdobje med konferencama, zadnja je bila 3. novembra 1977, je bilo razgibano. Pred člane ZK so bile postavljene odgovorne naloge, saj se je prav tedaj organiziral TOZD. Sprejetih je bilo nekaj novih članov iz območja Maribora, kar je pogojevalo ustanovitev partijske organizacije tudi v Mariboru. Ugotovljeno je bilo, da se je osnovna organizacija ZK vključila v razreševanje vseh vprašanj, vendar vsi člani niso v konkretnih sredinah dovolj odločno branili sprejetih stališč osnovne organizacije. Te slabosti pa so bile v glavnem odraz premajhne politične usposobljenosti. Člani ZK bi morali tekoče analizirati stanje v okolju, kjer delajo in tudi na podlagi te ocene sprejeti ukrepe za akcijo. Problemi so stalno prisotni, zato mora biti stalno prisotna tudi aktivnost vseh članov ZK.

Ne moremo mimo ugotovitve, da je na aktivnost dela osnovne organizacije v veliki meri vplivala vsestranska aktivnost v pripravah na 8. kongres ZKS in 11. kongres ZKJ, priprave na volitve delegacij v letu 1978 in na kongres sindikatov.

TEMELJNO ORGANIZACIJO JE TREBA GLEDATI KOT CELOTO

Delavci uresničujejo svoje dolžnosti in pravice v temeljni organiza-

ciji združenega dela, zato morajo tudi rezultate gledati skozi oceno rezultatov temeljne organizacije. Posamezne enote temeljne organizacije morajo zato imeti točno opredeljene naloge, pri tem pa ne smejo pozabiti, da se bodo rezultati večali samo, če bodo izkoriščene vse možnosti, ki jih ima celotna temeljna organizacija.

Zato se bodo člani ZK v prihodnje odločno zavzemali, da se bo upoštevalo uspešnost poslovanja vsake enote temeljne organizacije, pri tem pa vztrajali na izvajanju sprejetega programa celotne temeljne organizacije. Delegati v delavskem svetu namreč prepogosto zastopajo ozke interese.

Pri sestavljanju programov se bo osnovna organizacija ZK zavzemala za izenačenje pogojev za delo posamezne poslovalnice, potem pa bo dolžnost vsake poslovalnice, da bo dosegla enake rezultate kot druge v podobnih pogojih.

Pri nagrajevanju po delu mora biti poudarek na boljšem delu, saj je težnja po uravnilovki še vedno prisotna. Proti uravnilovki se je treba boriti. Povsod tam, kjer je

možno, je treba spremljati delovne rezultate vsakega posameznika.

POVEČATI ODGOVORNOST VSEH ZA DELO DELEGATOV

Delo delegacij in delegatov ima še vedno pomanjkljivosti. Delegati ne čutijo polne odgovornosti. Nimajo še občutka, da je od aktivnosti vsakega posameznika odvisno, kako bo delegatski sistem deloval. Vpliv združenega dela mora biti stalno prisoten v občinskih skupščinah kot v samoupravnih interesnih skupnostih. To je treba gledati v medsebojni povezanosti. Družba se bo razvijala samo, če bomo vsi dosledno izvajali sprejete programe srednjeročnih načrtov in letne resolucije o izvrševanju le-teh.

Delegacijam bo treba nuditi več pomoči. Pri sprejemanju stališč do določenih vprašanj, ki so na dnevnem redu, se moramo dogovarjati skupaj z delavskim svetom in osnovno organizacijo sindikata, pogosto pa bo treba dobiti tudi mnenje zbora delavcev.

Tudi v tej številki objavljamo nekaj fotografij iz delavskih športnih iger INOT 79 v Šibeniku. Zgornja fotografija izpričuje, da so se med športnimi tekmovanji odvijale tudi temperamentne debate o poslovanju, sodelovanju in združevanju. Iz leve na desno so: Bobanović, Jusufhadžić in Švraka iz Unije, Kralj iz Dinosa ter Žutelija iz Unije Zagreb.

POVEČALA SE JE ODGOVORNOST NA PODROČJU LJUDSKE OBRAMBE IN DRUŽBENE SAMOZAŠČITE

V letu 1979 je bil dosežen viden napredek tudi na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite. Povečana aktivnost in dobro izdelani programi akcije NNNP je presekala miselnost, da je to naloga le nekaterih. S pojasnjevanjem nalog na tem področju je vsak posameznik moral spoznati tudi svoj del odgovornosti. Ugotovljeno je, da na tem področju marsikaj ni urejenega, čeprav spada v redno dolžnost posameznikov.

Premalo se je napravilo tudi na usposabljanju za posamezne dolžnosti. Zato bo v bodoče treba napraviti bolj konkretne programe. Večja povezava je tudi s krajevnimi skupnostmi. Večina programov naših poslovalnic ali pa skla-dišč predstavlja del programa LO in DS krajevnih skupnosti s posebnim poudarkom na nekatere naloge. V večini primerov pa ima poslovalnica lastno splošno ekipo ali gasilski oddelek.

V letošnji akciji smo ugotovili, kaj vse moramo popraviti in dopolniti, zato bo treba čimprej sestaviti program nadaljnjih aktivnosti. Akcija mora biti stalna, kajti le tako bomo pripravljeni ob vsakem času in za vsak primer.

RAZPRAVA JE BILA KRITIČNA IN SMELA

V razpravi je sodelovalo 7 članov in član mestne konference tovariš Boris Burdych ter direktor Vladimir Kralj. Razpravljalci so govorili o nalogah na področju gospodarjenja in varčevanja, kjer bo potrebna odločna akcija, zlasti v zvezi s planiranjem novega srednjeročnega obdobja.

Tovariš Burdych je ugotovil pravilnost kritičnega pristopa k obravnavi problemov, čeprav se lahko ugotovi, da je osnovna organizacija v zadnjih dveh letih opravila uspešno delo, in zasluži priznanje. Posebej je opozoril na naloge, o katerih je bilo govora na občinski in mestni konferenci ZK in za katere se bodo morali zavzeti vsi člani ZK.

Pred komunisti v Ljubljani je še posebna naloga na področju go-

Obisk predstavnikov sindikalnega sveta občine Ljubljana Bežigrad

Dne 4. 12. 1979 je sindikalno konferenco TOZD Priprava odpadnih surovin in sindikalno organizacijo TOZD Regeneracija tekstila ter delovne skupnosti delovne organizacije obiskal predsednik občinskega sindikalnega sveta, tovariš Marko Kocijan in član njihovega predsedstva, tovariš Žmavc. Razgovora so se z naše strani udeležili: Marija Barle, Miha Srakar, Andrej Viršček, Franc Gogala, Anton Plešec, Olga Haffner, Nadja Gregorčič in Vladimir Kralj.

Razgovor je potekal delovno in v prijateljskem vzdušju s podudarkom, da nadaljujemo z delom v sindikatu tako, kot smo v letu 1979 zastavili, oziroma še bolje.

Ocenili smo vsebinsko uresničevanje stališč republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, pripravo o srednjeročnih planskih dokumentih za obdobje 1981—1985, izdelavo letnega plana za leto 1980, obravnavali smo gospodarjenje v prvem polletju in v 9-mesecih leta 1979 in postopek sprejema periodičnih obračunov, ocenili smo pristop k akciji Človek — delo — produktivnost, kritično smo obravnavali delovanje delegatskega sistema v delegacijah za zbor združenega dela in druge samoupravne interesne skupnosti. Obravnavli smo tudi organiziranost in delovanje osnovnih organizacij sindikata, konference sindikata in pripravo na občne zbore. Sestanek je trajal skoraj 3 ure. Izmenjanih je bilo veliko mnenj, podane so bile ocene o delu in tudi kritična analiza nekaterih pomanjkljivosti, ki jih bomo odpravili, da bo delo sindikata, kot nosilca vseh aktivnosti v družbenoekonomskih odnosih našega združenega dela, še bolj zaživel.

Vsi, ki smo bili prisotni na razgovoru, smo enotnega mnenja, da je obisk predsednika in predstavnika občinskega sindikalnega sveta dobra oblika in spodbuda za boljše delo in si takšnih obiskov še želimo.

V. K.

DŠI INOT 79 v Šibeniku. Naša ekipa pri vlečenju vrvi

spodarstva in urejevanja mestnih vprašanj kot so: komunala, gradnja cest, stanovanjska problematika, prestrukturiranje gospodarstva, omejitve zaposlovanja itd. Predlog programa vaše osnovne organizacije je zelo obsežen, zato bodo morali vsi člani ZK prevzeti del odgovornosti za njegovo izvršitev, je opozoril tovariš Burdych. Čas v katerem živimo, terja povečanje odgovornosti.

Vladimir Kralj je opozoril na naloge pri gospodarjenju v letu 1979 in v letu 1980. Posebej je poudaril, da so zahteve železarn, livarn in papirnic vse večje, ker je

zmanjšan uvoz. Naša dolžnost bo povečati tako količine, kot tudi kvaliteto pripravljenega materiala. Poudarek bo moral biti tudi na povečanju izvoza, čeprav lahko izvažamo samo tiste surovine, za katere ni doma predelovalnih zmogljivosti. Pred nami je tudi sprejem in izvrševanje programa ČLOVEK — DELO — PRODUKTIVNOST. Na podlagi ocene o doseganju delu in nalogah, ki so v sedanjem trenutku pred nami, je bil sprejet program za delo v naslednjem letu. Program vsebuje tudi naloge, o katerih je bilo govora na 1. konferenci slovenskih

sindikato.

Tovariš, ki je bil predhodno evidentiran za sekretarja, zaradi bolezni v družini ni mogel sprejeti te funkcije, zato je konferenca predlagala za sekretarja Janeza Jamška. Po določenih statuta ZK pa mora o tem predlogu povedati svoje mnenje še kadrovska komisija pri občinskem komiteju, potem pa bo osnovna organizacija sekretarja izvolila.

Za namestnika sekretarja je bil izvoljen Stevo Stupar, ki bo tudi vodil organizacijo do izvolitve novega sekretarja.

Tone Plešec

Volilna konferenca članov ZK delovne skupnosti delovne organizacije

Osnovna organizacija ZK delovne skupnosti skupnih služb je imela dne 26. novembra 1979 volilno konferenco. V poročilu, ki so ga prejeli vsi člani, je ugotovljeno, da so bili člani ZK v preteklem mandatnem obdobju dokaj aktivni. Kljub uspehom je konferenca kritično pristopila k oceni dela. Na delo osnovne organizacije ZK je vplivala aktivnost, ki jo je bilo treba opraviti v pripravah na 8. kongres ZKS in 11. kongres ZKJ. Sklepi obeh kongresov so zavezali člane ZK, da dosledno izvajajo sklepe, ki so bili sprejeti, ti pa zavezujejo, da je treba povečati prizadevanje komunistov za nadaljnje poglobljanje samoupravljanja. Naša osnovna organizacija je prav v tem času bila pred zahtevnimi nalogami. Nova samoupravna organiziranost je terjala polno zavzetost vsakega člana kolektiva. Člani ZK pa so imeli pri tem še posebne odgovornosti in obveznosti.

DOPISUJTE!

DELEGATSKI SISTEM ŠE VEDNO NI POLNO ZAŽIVEL

Kritična je bila ocena aktivnosti članov ZK v delegatskem sistemu. Tu so še vedno težave zaradi premajhne zavzetosti delegatov za delo, kar velja tudi za člane ZK. Kljub določenim težavam, ki so v preobsežnem gradivu za seje, v kratkih rokih za pripravo razprave, moramo ugotoviti, da gre tudi za subjektivne slabosti. Te so v površnem pregledu gradiva, v slabem poznavanju določenih vprašanj itd.

JAVNO OBSODITI SLAB ODNOS DO DELA

Kritično je bilo obravnavano izvajanje programa delovne skupnosti. Slab odnos nekaterih delavcev delovne skupnosti do dela, pogosto izostajanje, slab delovni učinek in podobno vplivajo na izvajanje sprejetega programa. Če se ta odnos ne bo spremenil, bo nastalo vprašanje, če bomo sprejeti program tudi izvršili. Zato je bilo rečeno, da je treba nekatere delavce, ki vidno izstopajo, poklicati na odgovornost.

Še naprej moramo delati na dopolnjevanju sistema nagrajevanja po delu, pri čemer naj se upoštevajo navedene slabosti. V nobenem primeru ne smemo na račun takega stanja povečevati števila zaposlenih. Zaostriti je treba odgovornost, ki velja za vse. Ko se imenuje posameznike v komisije, ki imajo določeno nalogo, potem so ti dolžni izvajati demokratično sprejete sklepe ne glede na to, če se s sklepom niso strinjali. Tu gre za odgovornost, ki jo ima vsak kot samoupravljevec ne glede na to ali je član ZK ali ne.

SPREJEMANJU V ČLANSTVO ZK NAMENJAMO PREMALO SKRBI

Ugotovljeno je bilo, da smo tu premalo naredili. Posamezniki so bili sicer evidentirani, premalo pa se je nato z njimi delalo. Res je, da s sprejemom v članstvo ZK posameznik prevzame večje obveznosti, saj mora sprejeti program in statut ZK, zaradi takšne ugotovitve pa seveda ne smemo vreči puško v koruzo. Kvaliteta organizacije bo le v stalnem pomlajevanju.

Štiri fotografije (zgoraj in spodaj desno) iz enega zadnjih skupnih sestankov članov obeh dinosovih osnovnih organizacij ZK v Ljubljani

NEKATERE NALOGE, KJER MORAJO BITI ČLANI ZK POSEBEJ AKTIVNI

Na konferenci je bila posebna razprava o nalogah, kjer bo potrebna posebna aktivnost komunistov. S tem ni rečeno, da bo že samo ta aktivnost prispevala k uresničitvi. Jasna stališča ZK in posebna zavzetost članov ZK bo le pripomogla, da se bodo tudi vsi drugi vključevali v izvrševanje nalog.

— Razprave o sestavi smernic in temeljev plana za naslednje srednjeročno obdobje 1981—1985 je bilo že precej. Res pa je, da je bil do sedaj odziv delavcev preslab. Kljub uspehom, ki smo jih dosegli v preteklem obdobju, se moramo zavedati, da obdobje pred nami zahteva dodatne napore, če hočemo dosegati enake rezultate.

O vseh teh nalogah je bilo zelo obširno razpravljano na 1. konferenci slovenskih sindikatov, kjer je o tej nalogi še posebej kritično govoril predsednik CK ZKS tovariš Popit. Posebej je opozoril na odgovornost komunistov, ki se morajo odločno zavzeti za nadaljnji razvoj, pri tem pa upoštevati realne možnosti.

— Smo tudi pri sestavi programa za leto 1980. Gre za zadnje obdobje sedanjega srednjeročnega programa. Tudi pred nas se postavljajo velike zahteve od porabnikov surovin. Večje potrebe nas zavezujejo, a bomo morali zbrati večje količine, in zbrano blago bolje pripraviti za prodajo. To bo zahtevalo povečane napore in boljše delo. — Kritično moramo oceniti programe samoupravnih interesnih skupnosti. Opredeliti se je treba za to, kaj vse naj program vsebuje,

da bo zagotovljena povečana produktivnost. Za Ljubljano je še posebej važno, da sprejmemo program desetletnega razvoja ljubljanske cestne mreže s povečano obveznostjo za uresničitev tega programa. Enako velja tudi za izgradnjo kulturnega doma Ivana Cankarja. Komunisti se bomo posebej zavzemali za uresničitev teh programov, tudi v duhu sklepov mestne konference ZK.

— Aktivno vključitev v priprave na občne zборе osnovnih organizacij sindikata. Pred sindikalno organizacijo so z dneva v dan odgovornejše naloge. Kot najširša politična organizacija, ki združuje vse, bo lahko svoje naloge opravila samo tedaj, če bo vsak prispeval svoj delež. Delo si moramo porazdeliti. Ne sme sloneti samo na nekaterih.

— Še naprej poglobljati delegatska razmerja. Sprejeti sklepi na 6. seji CK ZKS zavezujejo vse člane ZK, da morajo stalno spremljati delo delegatov, sami pa se usposabljalati, da bodo naloge uspešno opravljali. Ocena, ki je bila opravljena na osnovni organizaciji ZK, je ugotovila tudi pri nas več slabosti. Odprava teh bo terjala polno zavzetost.

PROGRAM DELA JE OBSEŽEN IN ZAHTEVEN

Na volilni konferenci je bil sprejet tudi program dela za naslednje obdobje. V njem je obveza, da je treba stalno spremljati delo članov ZK in jih usposabljalati za delo.

Naloge iz programa so naslednje: — Vsake 3 mesece pregledati, ka-

ko je z zadolžitvami članov ZK in njihovo aktivnostjo.

— Spremljati naloge v zvezi s sprejemanjem srednjeročnega in letnega plana. Posebej pozorno spremljati rezultate gospodarjenja skozi izvajanje resolucije o družbenoekonomskem razvoju SR Slovenije in Jugoslavije v letu 1980. — V letu 1980 nameniti posebno pozornost akciji ČLOVEK — DELO — PRODUKTIVNOST in varčevanju, za kar morajo biti sestavljeni posebni programi, ki so sestavni del programov akcije o povečanju produktivnosti.

— Najmanj 2-krat na leto oceniti, kako se izvajajo sklepi 6. seje CK ZKS.

— Zaradi enotnosti akcij naj se večkrat sestane skupaj IO OOS in osnovna organizacija ZK.

— Člani ZK so zavezani izvrševati naloge, ki so opredeljene v programu občinske konference ZK, zato so te sestavni del programa naše osnovne organizacije.

Na volilni konferenci je dal oceno o delu osnovne organizacije tudi član občinske konference. Ugotovil je, da je osnovna organizacija uspešno delala in zaželel, da bi tako delala tudi v bodoče.

Na konferenci je bil ponovno izvoljen za sekretarja Tone Plešec, za namestnika pa je bila izvoljena Lela Jovičević.

T. P.

Delo žal še ni carstvo svobode, pač pa presneta nuja, zato se združujemo za produktivno delo in ne za nedelo. Solidarnost da ... toda ne za potuho ... in uravnilovko ...

MARKO BULC
(na osrednji proslavi
v Litostroju, 29. nov. 1979)

PRIPRAVE IN IZVEDBA OBČNIH ZBOROV OSNOVNIH ORGANIZACIJ ZVEZE SINDIKATOV

V sindikalnem poročevalcu — priloga Delavske enotnosti z dne 10. 11. 1979, št. 10 — je bil objavljen sklep o pripravah in izvedbi občnih zborov osnovnih organizacij zveze sindikatov in konstitutivnih sej sindikalnih konferenc v TOZD, konferenc osnovnih organizacij zveze sindikatov v delovnih organizacijah in koordinacijskih odborov sindikatov v SOZD.

S tem sklepom so določeni tudi roki za začetek priprav. Tako morajo sprejeti programe občinski sveti, kot tudi IO osnovnih organizacij sindikata. Občni zbori morajo biti končani najpozneje do 31. januarja 1980.

KAKŠNA NAJ BO VSEBINA OBČNIH ZBOROV

Vsebinska usmeritev je podana v istem poročevalcu in potrebno jo je upoštevati. Za nas predstavljajo ti občni zbori oceno aktivnosti, ki smo jo opravili v teh dveh letih nove samoupravne organiziranosti. Na občnih zboreh bomo ocenili, kako se je sindikalna organizacija uveljavila v novih pogojih in kako je izpolnila naloge, ki so ji dane kot politični organizaciji z zakonom o združenem delu.

V tem času so bile tudi druge aktivnosti, kjer je morala sindikalna organizacija prispevati svoj delež. Med te gotovo sodijo kadrovske priprave, ki jih je bilo treba voditi tako za delegacije v družbenopolitično skupnost in samoupravne interesne skupnosti, nadalje v razne organe kot so delavski sveti in drugi.

Na podlagi dosedanjih ocen smo večkrat ugotovili, da je bilo pre-

malo napravljenega v pogledu usposabljanja članov sindikata za razne dolžnosti. O vsem tem moramo prav gotovo spregovoriti na občnem zboru in na podlagi ocene tudi opredeliti, kako bomo zastavili program v bodoče.

Posebno pozornost bomo prav gotovo namenili gospodarjenju. Na tem področju bo v prihodnje treba opraviti marsikaj, saj so nam že znane nekatere naloge, ki jih bomo morali uresničiti iz resolucije o družbenoekonomskem razvoju v SR Sloveniji.

Oceniti je treba, kako smo izvrševali sprejete programe in kakšni so bili naši odnosi do izvajanja programov v okviru občinskega sindikalnega sveta.

Ne nazadnje bo treba oceniti tudi naša prizadevanja na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite. Leto za nami je na tem področju bilo eno najaktivnejših, res pa je, da nas sedaj čaka naloga, da bomo odpravili oziroma izboljšali vse tisto, kar smo ugo-

tovili, da je pomanjkljivo.

Pravkar se je končala 1. konferenca slovenskih sindikatov, ki smo ji rekli tudi »mali kongres«. Sklepi, ki jih je konferenca sprejela, so tako konkretni in istočasno obvezujoči za vse organizacije sindikata, da so jih dolžne sindikalne organizacije konkretizirati v njihovih lastnih programih. Ko se bodo sestavljali programi za nadaljnje delo, naj bodo ti kar najbolj konkretni, z nosilci nalog in roki.

Naloga, ki je pred nami, je zelo zahtevna, zato moramo aktivnosti, ki jih bomo pripravili, čim bolj programirati. Ne gre za nove aktivnosti, gre le za to, da to nalogo vključimo in tako popestrimo naše dosedanje aktivnosti. Gre dejansko le za poživitev dela v sindikalnih organizacijah, saj smo veliko nalog že sedaj opravljali. Gre za oceno stanja v danem trenutku in na tej osnovi — opredelitev za prihodnje.

Franc Gogala

Sprejemamo dobre in realne sklepe, ne izvajamo pa jih dosledno. Spoštovanje sklepov in dogovorov je neogibna dolžnost. Tisti, ki jih kršijo, morajo biti zato tudi odgovorni. Proti njim je treba izvajati tudi sankcije, med katerimi je tudi odstranitev s položaja...

JOSIP BROZ-TITO
(Iz pogovora
z delegacijo BiH)

Prvo zasedanje delavskega sveta TOZD POS, novega mandata, je bilo 18. oktobra 1979, v Ljubljani. Od 21 delegatov je bilo navzočih 14, sedem pa se jih je opravičilo. Delegati so sprejeli dnevni red s 24. točkami. V nadaljnjem zapisu vam poročamo o najpomembnejših sklepih tega zasedanja.

Oto Centrih

Novo izvoljeni delavski svet se je moral najprej konstituirati, kar po domače pomeni — sestaviti, prevzeti organizirano obliko. Ko je bilo oblikovanje končano, so delegati prešli k predlaganju in izvolitvi novega predsednika in namestnika delavskega sveta. V imenu sindikalne organizacije sta bila predlagana in izvoljena dosedanja predsednik **OTO CENTRIH**, poslovodja celjske poslovalnice, za namestnika pa tovarišica **JELKA REPUŠIČ**, delavka iz vodstva mariborske poslovalnice.

Nato je delavski svet sprejel osnutek smernic in elementov za sklepanje samoupravnih sporazumov

in dogovorov o **TEMELJIH PLANU** novega srednjeročnega obdobja in se strinjal, da gre osnutek lahko v razpravo na zборе delavcev.

Na podlagi obrazložitve posameznih točk dnevnega reda je delavski svet med drugim:

— odobril najem dveh dolgoročnih posojil za nakup dveh stiskalnic tipa **ARNOLD** skupno z dvigali za nakladanje. Eno posojilo je za stiskalnico v Ljubljani, drugo pa za stiskalnico, ki jo bo dobila poslovalnica v Mariboru,

Jelka Repušič

— odobril službeno potovanje k firmi **ARNOLD** na Dunaju, Vladimirju Kralju, Rafaelu Kravcarju in Antonu Golji, zaradi konkretnega dogovora oziroma pogajanj o čim ugodnejši dobavi stiskalnice **ARNOLD**,

— odobril nakup 10 kontejnerskih košev za potrebe celjske poslovalnice in 10 za potrebe ljubljanske poslovalnice,

— odobril oprostitev plačila amortizacije poslovalnici v Brežicah za

FAP kiper in sicer za 11 mesecev leta 1979. Vozilo je v okvari, nadomestnih delov pa ni mogoče dobiti. Odločitev je v skladu z določili pravilnika o amortizaciji,

— odobril 70.000 din za dokončno ureditev mehanične delavnice poslovalnice v Brežicah,

— odobril nakup 1000-kilogramске tehtnice za skladišče v Ajdovščini,

— odobril nakup ognjavarne blagajne za potrebe vodstva **TOZD POS**,

— odobril 500.000 din za postavitev temeljev in nadstrešnice za skladiščenje pepelov (žgure), ki jih ima skladišče v Kranju,

— odobril poročilo ing. Rafaela Kravcarja, direktorja **TOZD POS**, o službenem potovanju na Švedsko. Prispevek tovariša Kravcarja o tem potovanju smo objavili v prejšnji številki našega glasila.

Delavski svet novega mandata je na svojem prvem zasedanju vzela na znanje tudi analizo poslovanja prvih devet mesecev v letu 1979. Obenem je podprl predlog o čim večjem izvozu odpadkov, poleg tega pa je sprejel tudi sklep, da mora strojna služba napraviti pregled, kako so izkoriščena planirana investicijska sredstva.

Delavski svet je v skladu s smernicami in pobudo Skupščine občine Ljubljana Bežigrad izvolil **AKCIJSKI ODBOR** z nalogo, da pripravi program dela za akcijo »ČLOVEK, DELO, PRODUKTIVNOST«. V odbor so bili izvoljeni: Danilo Jančič, Janez Jamšek, Franc Jenko, Franc Čakš in Andrej Viršček.

* * *

2. zasedanje delavskega sveta TOZD POS je bilo 30. oktobra 1979, v Ljubljani. Od 21 delegatov jih je bilo prisotnih 13, pet se jih je opravičilo, trije pa ne. Obravnavanih je bilo 12 točk dnevnega reda. Objavljamo nekaj važnejših sklepov.

Najprej je delavski svet, na podlagi obravnav opravljenih na zborih delavcev, potrdil rezultate devetmesečnega obračuna poslovanja

TOZD POS. O teh rezultatih smo objavili prispevek v prejšnji številki našega glasila. Poleg potrditve rezultatov poslovanja, delitve dohodka in čistega dohodka je delavski svet sprejel še naslednje pomembne sklepe:

- potrebno je proučiti, kako organizirati najširši odkup časopisov in revij. V akcijo se bodo morale vključiti vse enote temeljne organizacije,
- veliko pozornosti je potrebno posvetiti izvozu odpadkov, da bi prišli do potrebnih deviznih sredstev in uvoznih pravic,
- večjo pozornost je potrebno posvetiti vzdrževanju in obnavljanju strojnega in transportnega parka,
- večjo pozornost je potrebno posvetiti izostankom z dela,
- povečati moramo produktivnost dela. Geslo »Človek, delo, produktivnost« mora biti vodilo in vsebina vseh prizadevanj temeljne organizacije združenega dela.

— — —

Potem je delavski svet

- sprejel pravilnik o inventuri,
- odredil popis vseh sredstev in njihovih virov,
- imenoval centralno popisno komisijo, komisijo za sporne, neizterljive in zastarane terjatve ter popisne komisije za vse naše poslovalnice oziroma posamezna skladišča. Skupno je imenoval 23 popisnih komisij, v vsako komisijo pa po 3 člane,
- odredil, da se popis začne 19. oktobra 1979.

— — —

Delavski svet je tudi sprejel predlog, da se da AVTOMERKURJU kratkoročno brezobrestno posojilo za pripravo proizvodnje TAM MARIBOR, v znesku 2.700.000 din. Posojilo je potrebno vrniti do 20. 12. 1979. Za podpis pogodbe je delavski svet določil ing. Rafaela Kravcarja in Staneta Mancinija.

— — —

Odobril je tudi 55.000 din za sofinanciranje izgradnje nakladalne klančine na železniški postaji v Kopru. To klančino (rampo) bo souporabljal koprski poslovalnica. Druga stranka je ŽTP Koper, ki mora predložiti tozadevno pogodbo.

Tovariš Golja je poročal o izkoristku planiranih investicijskih sredstev v letu 1979 in predlagal, da se 909.209 din prerazporedi na nerazporejena rezervna sredstva za pokritje morebitnih višjih cen ali

za nabavo nepredvidene nujne opreme s tem, da ima prednost nabava planiranega osnovnega sredstva. Predlog je delavski svet sprejel.

-sk-

* * *

Prvo zasedanje delavskega sveta delovne organizacije DINOS novega mandata je bilo 14. novembra 1979, v Ljubljani. Zasedanje, je prišel Leo Matešič, dotedanji predsednik. Od izvoljenih 17 novih delegatov je bilo navzočih 13, opravičili pa so se 4 delegati in sicer 2 iz TOZD POS in 2 iz TOZD RET.

Po opravljeni verifikaciji, preverjanju pravilnosti volitev novih članov DS in njihove navzočnosti ter po izvolitvi novega predsednika in namestnika delavskega sveta je bil delavski svet sestavljen, to je konstituiran.

Za novega predsednika je bil na predlog družbenopolitičnih organizacij obeh TOZD in delovne skupnosti skupnih služb izvoljen **BOJAN ZOREC**, vodja komercialnih poslov TOZD RET, za namestnika pa **ANDREJ VIRŠČEK**, vodja referata za papir, plastiko in gumo pri TOZD POS.

Bojan Zorec

Nato je novi delavski svet razpravljal o pravilniku o inventuri ter razrešil vprašanje inventurne komisije za popis sredstev, ki se vodijo na ravni delovne organizacije. Iz vsake organizacijske enote je imenoval po enega člana oziroma članico. Tako so bile v to komisijo izvoljene:

- iz TOZD POS Marta Goropečnik,
- iz TOZD RET Marija Barle in
- iz delovne skupnosti Francka Prosenc.

-sk-

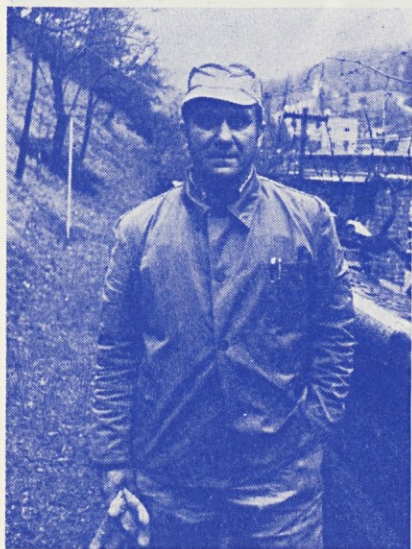

Andrej Viršček

Novoletni razgovori z našimi Robinzoni

PONAVADI SMO ZA NOVO LETO INTERVJUVALI DIREKTORJE, PREDSEDNIKE IN SEKRETARJE, NA ZADNJI SEJI UREDNIŠKEGA ODBORA NAŠEGA GLASILA PA SMO SE DOGOVORILI, DA BOMO LETOS NAPRAVILI IZJEMO IN INTERVJUVALE TISTE NAŠE DELAVCE IN DELAVKE, KI SAMI DELAJO NA NAŠIH SKLADIŠČIH. NI VELIKO TAKIH, SO PA IN TI RES ZASLUŽIJO POSEBNO POZORNOST. NJIHOVA ODGOVORNOST JE VELIKA, O TEM NI DVOMA, RES PA JE TUDI TO, DA JE NIMAJO S KOM DELITI. PRI NJIH SE NE MORE ZGODITI, DA NI NIHČE ODGOVOREN OZIROMA, DA SE NE VE, KDO JE ODGOVOREN.

PRI VODSTVU NAŠE DELOVNE ORGANIZACIJE SEM ZVEDEL, DA IMAMO MI SVOJE ROBINZONE V TRŽIČU, V SEŽANI, TOLMINU IN DOMŽALAH, V PTUJU, V MARIBORU TER V GORNJI RADGONI. IN TE, RAZEN TOVARIŠA JANŽEKoviČA V PTUJU, SEM OBIŠKAL. ČE VAS ZANIMA, O ČEM SMO SE POGOVARJALI IN KAJ SI ŽELIJO V NOvem LETU 1980, PREBERITE NASLEDNJE VRSTICE.

ALFRED KOMAC, skladiščnik našega skladišča v Trziču, ki spada k poslovalnici v Kranju, je bil rojen leta 1936 v Bovcu. V Trziču je prišel leta 1948 z mamo, bratom in sestrami, ki so v tej dolini našli delo. Star 12 let je Alfred skušal v Trziču s pomočjo tečajev končati osnovno šolo, ki jo je začel v Bovcu, pod Italijani in Nemci, okupatorji.

Po letu dni se je polovico njegovih vrnilo na Primorsko, on pa je skušal nadoknaditi pomanjkljivo izobraževanje pod okupacijo. Toda zamujeno je bilo pretežno breme, da bi uspel. Končno se je odločil in šel delat. Najprej v Tovarno kos in srpov, nato v Tovarno usnja »RUNO« in končno v tržiško predilnico, kjer je bilo najslabše; se spominja Komac. V vseh teh treh tovarnah je delal vsega skupaj 4 leta.

Preselil se je v Begunje in iskal drugo delo. Ker ni bil kdo ve kako zdrav, ga je brez uspeha iskal nekaj mesecev. Končno ga je dobil pri nas — v Kranju. Postal je transportni delavec. Na skladišču v Trziču je tedaj delal Metod Kopač. Kopač je bil večkrat bolan, zato ga je Komac zamenjeval, po dobrih treh letih, ko je Kopač umrl, pa se je vrnil v Trzič in postal skladiščnik.

To je bilo pred 18 leti, 22 let pa bo minilo 17. aprila drugo leto, odkar je Komac pri nas, pri Dinosu.

Komacu je prva žena umrla, z drugo pa se je pred šestimi leti ločil. Sin iz drugega zakona je ostal pri materi.

To bi bil Komacov skrajšan življenjepis. Pove nam, da mu ni bilo nikoli lepo. Skoraj bi si upal reči, da so mu zadnja dve, tri leta najlepša. Z osebnimi dohodki je zadovoljen, neke pri Tolminu pa si je našel košček zemlje na kateri si gradi vikend hišico. Sicer pa se najbolj dobro počuti na skladišču. Pravi, da nikoli ne gleda, kdaj bo ura dve. Dlje kot sem tu, manj

časa je za dolgčas doma, je povedal s smehom na ustih. S športom ali čem drugim pa se tudi ne ukvarja, razen nekoliko s kegljanjem. Je pa član izvršnega odbora osnovne sindikalne organizacije poslovalnice v Kranju.

Komac je dobil kvalifikacijo skladiščnika na podlagi 10-letne prakse, seveda pa je moral opraviti izpite, ki jih mora imeti vsak skladiščnik, na primer — iz varnosti pri delu.

Mislim, da eni sami osebi ni lahko voditi skladišče, zato me je zanimalo, kaj vse počne. V odgovor mi je naštel funkcije, ki jih mora opravljati. Vse sem, je rekel, ko jih je naštel, nato pa jih je še enkrat ponovil v obratnem vrstnem redu: snažilka, blagajnik, odkupovalec, prodajalec, šofer, skladiščni delavec, po potrebi pa tudi rezilec železa. Izpit imam.

Šofer, vprašam?

Kombi imamo in jaz ga vozim. Imam tudi osebni avto in seveda A in B šoferski izpit, kar je dovolj tudi z kombi, s katerim dovažam predvsem star papir.

S čim vse pa je skladišče opremljeno?

Poleg kombija imamo električno stiskalnico za papir in seveda decimalno tehtnico. Prav zdaj pa sem iz našega skladišča na Jesenicah dobil staro Schliterico za stiskanje pločevine. Usposobili jo bomo in sproti stiskali v pakete pločevino, ki se nabira na skladišču. Kdove kakšnega pritiska ta stiskalnica ne zmore več, tudi noži so zanič, toda tu bo lahko še nekaj časa služila svojemu namenu. Skladišče je namreč zelo majhno, kakšnih 400 m² je veliko s pokri-

Trzič

Pogled na vhod v naše skladišče v Trzinu

tim delom vred, zato moramo pločevino sproti spravljati s poti ali pa ustaviti odkup.

Ali je danes skladišče kaj drugačno kot pred 18 leti, ko ste prišli sem?

Seveda je, je veselo odgovoril in nadaljeval: Ko sem prišel, je bila tu ročna stiskalnica za papir. Zdaj imamo električno in novo trifazno električno napeljavo. In vode ni bilo. Nosil sem jo 100 metrov daleč za umivanje, za žejo in za tekstilne cevke. Se še spominjate, da je bilo potrebno tekstilne cevke močiti, sicer jih ni bilo mogoče stisniti v balo, me je vprašal?

Potrdil sem mu in se pozanimal, če jih še kaj dobi? Nič več, zdaj so menda iz plastike, mi je odgovoril, nato pa nadaljeval z opisovanjem razlike.

Vodovod smo dobili, nedavno pa sem dobil v pisarnico še 8-litrski bojler, da imam tudi toplo vodo. Potem je tu še kombi. Za njegovo garažo smo uporabili kar del pokritega skladišča. Betonski okvir za vstavitve železnih vrat pa sem napravil sam. To bi bilo vse. Na zunaj se seveda ni dosti spremenilo.

Iz tržiških tovarn ne vozite sem odpadnega materiala. S kamioni ga pridejo iskat kar iz Kranja, kjer je sedež poslovalnice. Kako to teče in kakšen je odkup na skladišču?

To teče v redu. Zastojev ni. Iz Kranja pridejo, kadar jih pokličejo iz tovarne ali kadar jim jaz naročim. Imamo vse tržiške tovarne razen tovarne ROG. Včasih smo imeli tudi ROG, pa nam ga je prevzela konkurenca, menda z višjimi odkupnimi cenami. Iz delovnih organizacij pripeljem sem samo star papir. Sem pripeljem tudi odpadni material, ki se nabira pri obrtnikih. Teh je 12. Ljudje prinesejo sem v glavnem papir in zavržene kuhinjske aparate. Barvnih kovin je malo; takšne odpadke imajo v glavnem le obrtniki. Za prinašalce odpadnega materiala imamo skladišče ves dan odprto ob sredah. Pravzaprav jih čakam vsak dan do 9. ure, potem pa grem ponavadi

Danica Pirc

ven, po papir, k obrtnikom in v delovne organizacije.

Koliko papirja zberete mesečno?

20 do 30 ton.

Pri kraju sva bila z intervjujem in ker je Komac prišel v naše glasilo kot eden Dinosovih Robinzonov, zaradi novoletnega intervjuja, sem ga še vprašal, kaj si želi, da bi se uresničilo v letu 1980? Njegov odgovor je bil skromen, kot je skromen on sam.

Tovariša Komaca v Kranju ocenjujejo zelo pozitivno. Dober, priden delavec je, pravi poslovodja Jenko Franc. Kakšno napako že ima, pove, toda, kdo je nima.

Sicer pa, napovedal sem njegove novoletne želje. Takšne so: »Da bi šlo tako naprej kot gre zdaj in da bi bile plače vsaj take kot so, od 7000 do 9000 din.« Čestitke in vse najboljše v letu 1980 pa je zaželel vsem sodelavcem v Dinosu.

Zadnje čase Komac ne zmore več vsega dela sam. Vedno več ga je, dela namreč. Tudi na dan mojega obiska mu je pomagal mlad delavec, Milan Aupič. Doma je iz Trzica, zaposlen pa je na našem skladišču v Kranju. Kadar je potrebno, pride pomagati Komacu. Ko bo usposobljena Schliterica, pravi Komac, pa bo moral Aupič ostati pri njem. Torej bo Robinzon dobil še Petka.

DANICA PIRC je šefinja skladišč v Domžalah in Kamniku: Dve skladišči pa so za eno žensko preveč, zato ima pomočnico, Angelco ŠKRABANJA, ki je skladiščnica obeh skladišč. V Kamniku ni dela za ves teden. Skupaj ga opravi v dveh dneh, v Domžalah pa v treh in v eni soboti na mesec. Skupaj torej opravi v enem tednu, ali v petih dneh, deset delovnih dni. Dvoje skladišč, dve delavki. To, da delata skupaj, pa je praktična rešitev. V dvoje se naredi več, tudi zaradi boljšega počutja. Po tej obrazložitvi sem prepričan, da se boste strinjali z ugotovitvijo, da obema lahko rečemo — naši Robinzonki.

Pogled na naše skladišče v Domžalah. Pisarna je znotraj, tam kjer je prvo okno

Danica Pirc je iz Trzina pri Domžalah. Doma ima njen mož mizar-sko obrt, sin se je letos vpisal na strojno fakulteto, hčerka pa je na fakulteti že napravila prvo stop-njo.

Preden je Danica prišla k nam na skladišče v Domžalah, to je bilo pred 18 leti, je bila zaposlena pri TOKO v Domžalah, kjer je bila odgovorna za izplačila osebnih dohodkov. Pri nas, od vsega začetka, opravlja blagajniške in administrativne posle, poleg tega pa vodi blagovno kartoteko in vso drugo evidenco. Pred šestimi leti, ko je šla Olga Gregorčič v pokoj pa je prevzela še dolžnost šefinje.

Glavno pisarno ima Danica Pirc na skladišču v Domžalah. Velika je 2-krat 3 metre in je videti enkrat večja kot Komacova v Tržiču. Vsa je kot novo in lepo pobeljena ter delno obložena z lesom. Vse kar je v njej, je čisto in lepo ohranjeno. Res prijetna pisarna, vidi se, da je v rokah ženske.

Ko sem si ogledoval pisarno, mi je najprej prišlo na misel vprašanje, kako je sploh opremljeno to skladišče tu in ono v Kamniku. Na to in druga vprašanja mi je tovaršica Pirčeva takole odgovarjala:

Samo decimalno tehtnico imamo na vsakem skladišču, tu pa je še en kontejnerski koš. To je vse. Skladiščne prostore imamo v obeh mestih v najemu. V Domžalah si

je ljubljanska poslovalnica, kamor spadamo, zagotovila prostore za 10 let. Tu je bila nekoč štala. Poleg pisarne je še prostor za aluminjske odpadke in drug prostor za odpadke ostalih barvastih kovin. Papir skladiščimo na podstrešju, pločevino pa, seveda, zunanaj. V Kamniku imamo v najemu samo majhno barako. Tudi v njej imamo prijetno pisarnico.

Odpadni material iz delovnih organizacij ne vozite sem?

Ne, tega odvaža naša poslovalnica direktno na ljubljansko skladišče. Sem pripeljejo odpadni material v glavnem le obrtniki, včasih pa tudi katero večje podjetje, ko na primer odpišejo določena osnovna sredstva. Seveda tudi občani prinesejo marsikaj.

Česa pa tu zberete največ?

Največ, po vrednosti, zberemo odpadkov barvnih kovin. Papirja zelo malo, čeprav smo mu povečali odkupno ceno. Pozna se, da je blizu Domžal Papirnica Količevo, ki tudi direktno odkupuje star papir. Do nedavnega ga je plačevala boljše kot mi. Mislim, da občani še niso zvedeli, da zdaj papir odkupujemo po 1 dinar za kilogram. Odkupujemo pa samo časopise in revije povezane v snope. Stiskalnice za papir namreč nimamo. V Kamniku odkupimo več papirja kot v Domžalah.

Mi lahko poveste, koliko ste česa letos odkupile?

Seveda lahko. V Domžalah sva v devetih mesecih odkupili 117 ton železa, 66 ton pločevine, 9 ton bakra, 12 ton medenine, 10 ton aluminija, papirja pa 7 ton. Te dni so iz dvorišča, zaradi inventure, odpeljali 140 ton železa, litine in pločevine.

Ali je ta količina pod ali nad planom za vaše skladišče?

To pa ne vem. Plan imamo skupno z Ljubljano, prepričana pa sem, da je to toliko, kolikor od naju pričakujejo.

Ali mi lahko poveste podatke še za Kamnik?

51 ton železa, 22 ton litine, 7 ton bakra, 4 tone medenine, 7 ton aluminija itd. Papirja sva zbrali 30 ton. Ti podatki veljajo do vključno 20. novembra. Na skladišču v Kamniku ne odkupujeva pločevine, ker je nimava kam dati.

Ko sem prišel v Domžale, sem vas nekaj časa iskal. Nikjer na cesti nimate nobene table. Kako to?

Občina oziroma notranja uprava ni pustila izobesiti table na cesti. Izobešeno imamo le nad vrati skladišča. Rekli so, da je zato ne smemo izobesiti, ker smo tu začasno. To pa je malo čuden odnos do naše dejavnosti, sem si mislil in se prepričeval, da takega predpisa gotovo ni nikjer. Poslopje, v katerem imamo skladiščne prostore, je umaknjeno. Stanovanjski del sega do Prešernove ceste, nekdanja štala, sedaj naši prostori, pa so na drugem kraju in segajo v sadovnjak. S ceste je težko opaziti našo tablo nad vrati skladišča. Sprašujem se, kako občani zvedo za nas? Najbrž eden drugemu pojasnjujejo, kje smo. To samo po sebi ni slabo, toda, če lahko samo tako zvedo, je pa več kot slabo.

Ali imate kakšne težave zaradi odvažanja materiala iz delovnih organizacij v Ljubljano ali zaradi konkurence?

Ne. Ljubljana kar dobro odvaža odpadni material iz delovnih organizacij, bolj slabo pa iz našega skladišča, razen v zadnjem času. S konkurenco ni posebnih težav. Pojavili pa so se kombiji, ki jih vozijo hrvaško govoreči šoferji.

Odkupujejo kovine. Ne vem, kdo so in za koga odkupujejo.

Ali imate kakšno funkcijo v Dinosu, je bilo eno mojih naslednjih vprašanj.

V Dinosu ne, pač pa v krajevni skupnosti. Tam sem članica sveta krajevnih skupnosti, članica štaba civilne zaštite in blagajničarka Rdečega križa.

Ste zadovoljna s svojim položajem tu in sploh?

Sem. Kar dobro je. Tudi z mesečnimi osebnimi dohodki sem zadovoljna, mislim pa, da so me pri zadnjem povečevanju osebnih dohodkov neupravičeno prezrli, prikrajšali. Zakaj?

Koliko pa v povprečju dobite zadnje mesece?

Sedem do osem tisoč dinarjev.

Kako ste informirani z dogajanjem v poslovalnici, v TOZD in v delovni organizaciji?

V glavnem vem toliko, kolikor preberem iz zapisnikov, ki jih dobivam, mislim pa, da ne dobim vseh. Marsikaj pa zvem iz našega glasila. Marsikaj takega, kar sicer sploh ne bi zvedela. Naše glasilo je glede tega res v redu.

Zdaj pa novoletno vprašanje. Kaj si želite v letu 1980?

Da, kaj? To, da bi dobili še več odpadnega materiala, in da bi se še bolj razumeli med seboj, to je z našimi v Ljubljani. Rada bi, da bi imeli tudi boljše pogoje za delo; da bi dobile novo skladišče. Drugo leto bi v Ljubljani že morali misliti na to. Za te prostore v Domžalah imamo, kot sem že povedala, 10-letno pogodbo in ta leta bodo naenkrat minila. Šest let je že mimo.

In kaj želite sodelavkam in sodelavcem v novem letu?

Vse najboljše pri delu in doma. Veliko uspeha, zdravja in zadovoljstva!

**Več discipline, spoštovanja
sklepov in več organiziranosti!
(TITO v Bugojnu, nov. 1979)**

Znotraj lepo urejena pisarna skladišča v Kamniku je zgrajena v baraki.

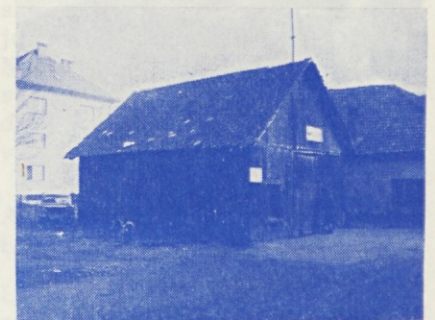
ANGELCA SKRABANJA je skladiščnica v Kamniku in Domžalah. Dela skupno z Danico Pirčevo, ki je šefinja. V letošnji avgustovski številki našega glasila smo pisali o Skrabanjevi. Ko je bila na 10-dnevnem dopustovanju v Savudriji s tremi hčerkami Stanko, Nevenko in Niko, smo imeli z njo krajši intervju.

Tako kot Pirčevo, je tudi ona zadovoljna z delom. Živi v Kamniku, v ponedeljkih in četrtek pa tudi dela v Kamniku. Ta dva dni je namreč tam naše skladišče odprto. Ostale dneve v tednu pa dela na skladišču v Domžalah, vedno seveda skupno z Danico Pirc.

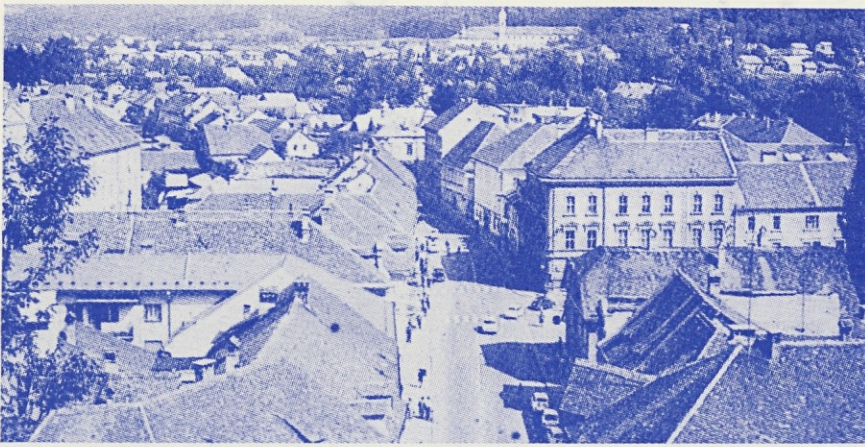
Angela Skrabanja mi je povedala, da pomaga tudi v gostinstvu, kakšnih 7 km iz Kamnika, v Tu-

hinjski dolini oziroma v Selah. Tam dela popoldne in večkrat pozno v noč. Toliko energije ima, da vse to brez težav obvlada. Obvlada, pravi, tudi takšne, ki jih je potrebno »postaviti čez prag«, kadar njihovo obnašanje ni več v skladu s splošnim vzdušjem in razpoloženjem v gostinskih prostorih. Veliko ljudi pozna in vse enako ceni. Vedno je med ljudmi in to ji pride prav tudi pri odkupu odpadnega materiala.

Za novo leto 1980 Angela Skrabanja želi, da bi bilo poslovanje še vedno tako dobro kot doslej, da pa bi iz Ljubljane bolj pogosto odvažali zbrani material iz skladišč. Pri tem je mislila tudi na papir, ki ga ima, kdo ve koliko časa že, polno podstrešje lesenega skladišča v Kamniku. Vsem želi sreče, zdravja in zadovoljstva, sebi pa želi predvsem rešitev njenega stanovanjskega problema.

Naše skladišče v Kamniku je tudi v leseni baraki. Izven skladišča ni dovoljeno ničesar odlagati

Kamnik

Gornja Radgona. Pogled na naše skladišče

ANTON IVANEK, Robinzon, oziroma skladiščnik v Gornji Radgoni je bil v našem glasilu letos poleti, meseca agusta (Glasilo št. 83). Iz že napisanega objavljamo kratek izvleček, tisto kar si želi za

Novo leto oziroma za leto 1980 in še kaj pa bomo dodali.

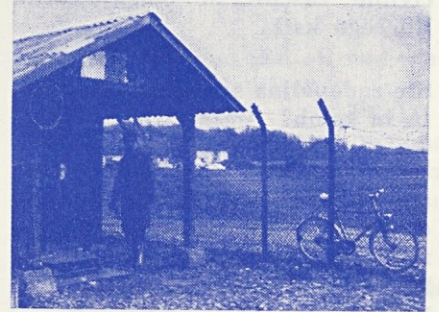
Anton Ivanek je prišel k nam iz postaje milice v Gornji Radgoni. Iz miličnika se je prekvalificiral v skladiščnika. To je bilo pred 15 leti.

Pisarno ima v majhni stari leseni baraki, vrednejši odpadni material pa v malo večjem zidanem prostoru. Ograjeni prostor je za železo, litino in pločevino premajhen, zato ima pločevino na drugi strani ograje, na tujem seveda. Kamiona nima, zato je glede prevozov odvisen od mariborske poslovalnice, kamor skladišče spada oziroma od skladišča v Mariboru in v Murski Soboti, od koder pa pretežno prihajajo po material naravnost v radgonske delovne organizacije. Prometa ustvari 15 do 20 starih milijonov mesečno. Če ne bi imel težav s prevozi, bi ga ustvaril več.

Ivanekova žena je šivilja. Našo in avstrijsko Radgono loči le reka

Mura in tja čez hodi v službo vsak dan. Imata hčerko.

Blizu skladišča imata svojo hišo, ne daleč od Radgone pa sta na nekem griču kupila starinsko, arhitektonsko zelo lepo, leseno hišico, ki si jo preurejata v vikend hišico. Ivanekov konjiček so revolverji. Ima jih že 15. Eden, španski, je

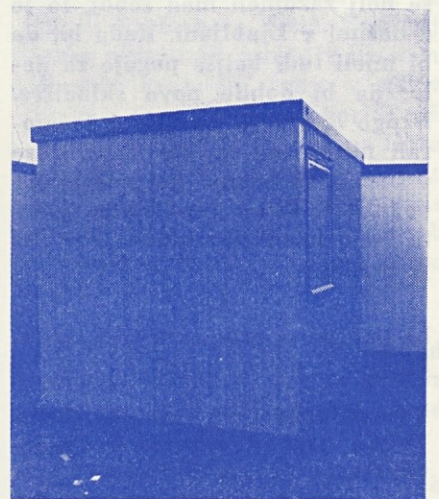

Anton Ivanek pred svojo pisarno, ki je tudi termoakumulacijska peč ne more ogreti

star 101 leto. Zna igrati na harmoniko, ukvarja pa se tudi s fotografijo. V prostem času organizirano vadi streljanje. Je občinski prvak. Lansko leto je sodeloval na naših zveznih športnih igrah v Počreču.

In zdaj k vprašanju oziroma odgovoru na novoletno vprašanje. Željo je stresel kot iz rokava.

Želim si kiosk za pisarno, da me ne bo zeblo v noge. Revmo imam in najhuje je z nogami. Baraka, v kateri imam pisarno, ne zadrži nobene toplote. Termoakumulacijska peč je takšna, da mora biti vključena naprava, ki v prostor izpihuje toploto. Toda ta naprava

Najmanjši mobilni blok, primeren za pisarne naših Robinzonov. Brez notranje opreme stane 69.500 din. Oprema je: pisalna miza, stol, omarica, pečica in obešalnik. Ima eno okno in ena vrata. Širok je 2435 mm, dolg 2989 mm, visok 2700 mm.

deluje premočno. Pri tleh nastajajo takšni zračni tokovi, hladni in topli, da je bolje, če peč sploh ni vključena. Poizkusil sem že tako, da sem, ko sem bil v pisarni, stal v škaflu, pa ni bilo nič bolje. Z novim skladiščem, ki je v načrtu, še nekaj let ne bo nič, zato se mora nekaj ukreniti tu na starem skladišču. Nabaviti bi morali nekaj, kar se bo lahko koristno porabilo tudi na novem skladišču. V pošteve pridejo ljutomerski plastični kioski ali pa najmanjše kontejnerske hišice iz Radgone ($2 \times 2,5$ metra). To je moja velika želja za Novo leto.

In kaj želi sodelavcem?

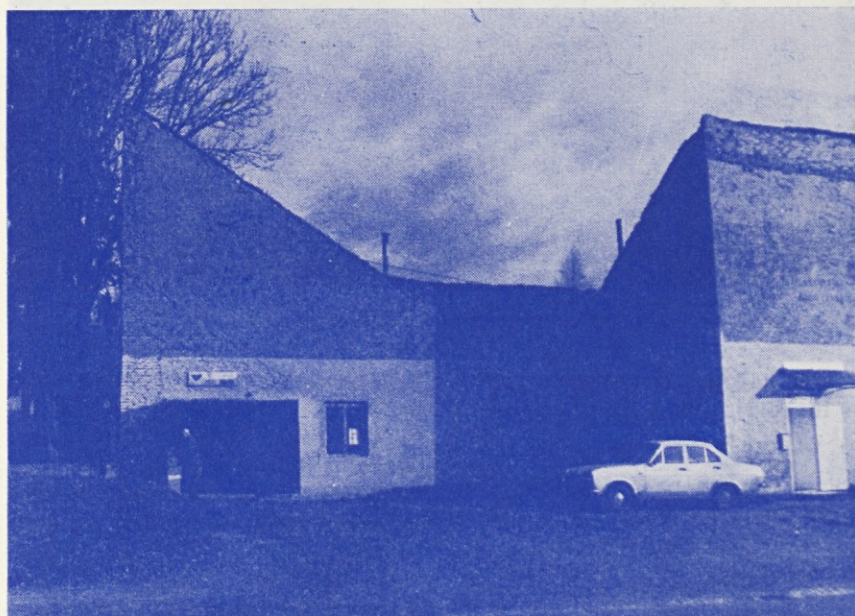
Da jih ne bi zeblo, da ne bi imeli revme, da bi se imeli kar najbolje doma in pri delu. Našim strelcem in strelkam pa želi, da bi na prihodnjem zveznem tekmovanju zlezli nekoliko višje. Predlanskim so zasedli 6. mesto, je povedal in nadaljeval: lansko leto in letos pa 7. mesto. Ženske so predlanskim, na prvem srečanju, dosegle 1. mesto, lansko leto tretje, letos pa deseto.

ANTON BOROVIČ je skladiščnik skladišča v Pristaniški ulici, v Mariboru. Pri nas je že 32 let. Doma je iz Dolnjega Postakovca, ki je v občini Čakovce. Tam tudi stanuje z ženo in sinom, ki doma kmetujeta. K njima se vozi vsak teden, ob koncu tedna. Preden je Borovič prišel k nam, je delal v kamnolomu Josipdol pri Ribnici na Pohorju. V skladišču ob reki Dravi v Mariboru je od vsega začetka, to je od leta 1948. Najprej je bilo

Maribor

Vhod v naše skladišče v Pristaniški, Maribor

skladišče v bližini sedanjega, v Dravski ulici, tu, kjer je sedaj, pa je od leta 1970. Včasih je bila pri skladišču tudi trgovina tekstilnih proizvodov različnih kosov in kvalitet, opuščena pa je bila pred tremi leti.

Borovičevo skladišče je veliko in v celoti »pod streho«. Meri približno 35×10 metrov. V njem je zidan prostor, ki je služil za trgovino. V enem delu tega prostora ima Borovič svojo, lepo urejeno pisarno. Skladišče je opremljeno z decimalno tehtnico, leseno, ročno stiskalnico za tekstilne odpadke in enim kontejnerskim košem. Med najinim razgovorom sta dva pripeljala papir. Edene na ročnem vozičku, eden pa na trikolesu. Zanimalo me je, kdo je mož z vozičkom. Borovič mi je povedal, da je to Jože Bogatin, star 72 let, ki že 20 let, dan na dan, zbira star papir. Dnevno ga pripelje štirikrat, skupno od 150 do 200 kg.

Eno mojih vprašanj se je prav našalo na drobní odkup in na to,

če kaj obiskuje podjetja v Mariboru. Tako mi je povedal.

Moje mesto je tu. Delovne organizacije obiskujejo tovariši iz poslovalnice. Sem ljudje prinašajo odpadno blago ves dan, včasih eden za drugim. Največ prinesejo papirja vseh vrst, nekaj starega železa, nekaj tekstila, malo pa barvnih kovin. Iz podjetij prihajajo sem z vprašanji, če lahko pripeljejo to in ono. Če želijo pripeljati veliko, na primer poln kamion starega železa, jih napotim kar na glavno skladišče, sicer pa ga prevzamem jaz. Podjetji SVILA in BODOČNOST pa na primer vozita sem svoje tekstilne odpadke. Ko jih je dovolj, jih zbaliramo in pošljemo v Sladkogorsko tovarno papirja.

Ali mi lahko približno poveste, koliko zberete tega in onega?

Letos sem do 19. novembra odpremil: 47 ton papirja, 31 ton železa, 6 ton tekstilnih odpadkov in nekaj barvnih kovin, manj kot tona.

Pogled na skladišče v Tržiču z brega nad skladiščem

Dobite kaj več časopisnega papirja in revij, odkar je znana nova odkupna cena?

Dobim. Dobro pa je tudi to, ker ga ljudje povežejo. Takega potem zlagam v kartonske škatle in tako je pripravljen za transport.

Ste zadovoljni z delom in sploh?

Sem. Na lepem kraju sem, na obali Drave in sredi mesta. Celotno skladišče imam tako rekoč pod streho. V njem je res bolj mrzlo, toda navadil sem se. Tudi z osebnimi dohodki sem zadovoljen, saj mi pride s trimesečnim obračunom čez 7.000 din mesečno. S sodelavci na poslovalnici se dobro razume. Kar rabim, dobim takoj, bodisi denar, če je večji odkup ali pa kamione za odvoz blaga. Ni problemov.

Tovariš Borovič dobro izgleda, zato sem ga vprašal še po zdravju. Tako mi je odgovoril:

Tako bolan, da bi vzel bolniško, še nisem bil. Vsak dan sem tu ob 6. uri. Lahko rečem, da zadnjih dvajset let še nisem nikoli zamudil.

In kakšne so vaše novoletne želje, je bilo moje zadnje vprašanje?

Da bi se mi povečal promet, saj nova odkupna cena papirja daje realne možnosti za to. Dalje želim, da bi bilo sodelovanje z delavci

naše poslovalnice še naprej tako dobro kot doslej in še boljše. Da bi se pomoč odražala tudi v navseh za boljše poslovanje tega skladišča. Vsem skupaj pa v novem letu želim vse dobro, pri delu in doma.

Borovič pri tehtnici v skladišču

DOPISUJTE!

ALOJZ JANŽEKOVICH je skladiščnik v Ptuj. Pri nas je malo časa, eno leto. Prišel je iz ptujske proizvodne delovne organizacije »Olga Meglič«, kjer je bil pripravljalec materialov za proizvodnjo. Izšolan je za kovaški poklic.

Tovariš Janžekovič, ki živi v Markovcih pri Ptuj, se je 3. decembra 1979 ponesrečil s traktorjem. Moral je v bolnico, zato ni bilo nič z mojim namenom, da bi ga 5. decembra intrjuval. Pa drugič. Zaželimu mu, da bi se kmalu pozdravil in da bi mu leto 1980 minilo brez nesreč.

RUDOLF VITEZ je skladiščnik v Sežani. To funkcijo opravlja, odkar je pri nas, torej 11 let (25. decembra). K nam je prišel iz sežanskega Iskrinega obrata in sicer na prigovarjanje bivšega koprškega poslovođe, Antona Gregoriča. Tudi v Iskri je bil skladiščnik, poleg tega pa je bil odgovoren za Iskrin odpadni material in je zato naše poslovanje poznal. Pri nas je takrat dobival boljše osebne dohodke, sedaj pa, pravi, ni več razlike.

Kadar mi kdo tako razlaga svojo preteklost, ga vedno vprašam, če mu je morda žal, ker je prešel k nam. Tudi tovariša Viteza sem vprašal. Tako mi je odgovoril:

Niti ne. Čeprav je v Iskri bolj čisto delo, mi to tu bolj ustreza, in sicer zato, ker sem sam in zato samostojen. Z nikomer se mi ni treba prerekati. Tu imam mir in to mi zelo odgovarja. Sploh pa nerad menjavam službe. No, to ne pomeni, da sem z osebnimi dohodki zadovoljen.

Ali se je na skladišču kaj spremenilo, odkar ste prišel vi k nam?

Da, glede prometa se je veliko spremenilo. Sedaj ga je veliko več. Glede prostorov in opreme pa nič, niti za »eno stolicco«. Žičnata ograja okrog skladišča je tako prepere-la, da jo nimam več volje popravljati. Nepoklicani lahko vedno pridejo notri, kjerkoli hočejo in včasih tudi opazim, da kaj zmanjka. Skladišče je tudi premajhno. Veliko materiala je zunaj ob cesti, kjer ne bi smel biti...

Pogovarjala sva se v pisarni, ki je v začetku večje lesene barake. Kar lepo ima urejeno. V tej baraki je tudi poseben prostor za barvne kovine in papir. Pisarno, veliko 2 x 2,5 m greje peč na olje, vrata pisarne pa ima, tako je povedal, vedno odprta, ker bi sicer bilo prevroče in bi se prehladil, ko bi hodil iz pretoplega prostora na mrzli zrak. Baraka je kdove koliko stara in neugledna. Barve in črke na napisni tabli, ki naj pove, da je to naše skladišče, pa je dež povsem izpral.

Skladišče v Sežani nima nobene posebne opreme. Decimalno tehtnico ima in leseno stiskalnico za papir »na ročni pogon«. Včasih smo imeli samo takšne stiskalnice, zdaj pa je ta ena zelo redkih. Pa-

Rudolf Vitez

pir balira Karlo Foški. Karlo je upokojenec in rad pride pomagat, da kaj zasluži. Pride le takrat, kadar je skladišče polno papirja. Tako ima tudi naš sežanski Robinzon svojega Petka.

Eno mojih naslednjih vprašanj se je nanašalo na konkurenco. O njej mi je tole povedal:

Prej sem rekel, da je tu promet stalno naraščal, zdaj pa moram povedati, da je začel upadati, ker se nas je lotila Surovina iz Kopra. Prevezla je že Iskro in Krasmetal, zdaj pa poskuša še Elektro. Upam, da bomo Elektro ubranili, druge pa smo se prepozno znašli. Koprška Surovina nima skladišča v Sežani, ima pa zbiralnico v Kozini. Od tam je v Krasmetal tudi prišla boljša ponudba za odpadni material...

Moje naslednje vprašanje je bilo, kako je organizirano poslovanje skladišča?

S podjetji imamo sklenjene pogodbe in na osnovi teh imamo pri njih kontejnerske koše. Vsa podjetja, naše poslovne stranke, redno obiskujem. Ko so kontejnerski koši polni, sporočam v Koper, da jih pridejo zamenjat s praznimi. Polne koše praznimo tu, na skladišču. Ko je tu dovolj materiala, ga presortiramo in naložimo v vagone. Železniško postajo, oziroma industrijski tir, imamo v neposredni bližini, 40 metrov daleč. To je velika prednost našega skladišča. V vagone seveda vozimo material z vozili iz Kopra. Ko se vozilo vrača v Koper, odpelje s seboj ploče-

Na našem skladišču v Sežani. V leseni baraki je tudi pisarna skladiščnika Viteza

Tako pa je pred našim skladiščem v Sežani, ker je skladišče premajhno

vino za koprsko stiskalnico. Takih odvozov pa je premalo, zato je tu vse več pločevine.

Koliko je drobnega odkupa?

Malo. Pomemben je le odkup iz družbenega sektorja. Največ dobimo odpadkov železa in litine. Barvnih kovin zberemo letno okrog 7 ton, papirja pa 6 do 7 ton mesečno. Tudi papir je iz delovnih organizacij. Starih časopisov ni veliko, razen dvakrat letno, ko akcijo zbiranja organizira Rdeči križ.

Vi ste invalid. Kako delate z eno roko?

Delam vse, kot vsak drugi z obojema zdravima rokama. Ni težko, ko se navadiš in jaz sem se navadil že davno. Zapestje desne roke, in še malo več, mi je odtrgala italijanska ročna bomba leta 1944. Bombo sem hotel razdreti. Takrat sem bil star 9 let.

Kadar pripravljamo železo za vagonsko pošiljko, ga pridejo sortirati naši delavci iz Kopra. Če bi imel še enega stalnega sodelavca,

ki bi tudi pripeljani odpadni material sproti sortiral, ne bi bilo potrebno pošiljati sortircev iz Kopra. Mislim, da bo tu promet kmalu takšen, če bomo ugnali konkurenco, da bom potreboval še enega stalnega delavca.

Rudolf Vitez je poročen in stanuje v Sežani. Ima družino z dvema otrokoma, sinom Danielom, ki hodi v 5. razred in hčerko Nives, ki hodi v 4. razred osnovne šole.

Po pogovoru o tem je prišlo na vrsto novoletno vprašanje — kaj

si želi v novem letu 1980? Na to vprašanje sem dobil naslednji odgovor:

Da bi dobili nazaj tiste delovne organizacije, ki nam jih je prevzela konkurenca in, da bi uredili skladišče. Sicer pa mislim, da nas tu, zaradi neposredne bližine protocarinske cone, sploh ne bodo pustili. To vprašanje je tako ali tako potrebno rešiti. Če bomo dobili novo lokacijo, se moramo pobrigati, da bomo dobili več prostora, kot ga imamo sedaj. Če bomo ostali tu, kjer po mojem miš-

ljenju ne bomo mogli ali smeli povečevati skladišča, pa je potrebno temeljito popraviti ograjo. Želim tudi novo napisno tablo naše firme in končno, nekoliko boljše osebne dohodke. Mislim, da mi večji, na ustvarjeni promet v Sežani, tudi pripadajo. Vse dobro, tako kot sebi, pa želim tudi vsem sodelavcem naše delovne organizacije. Veliko veselja do dela, veliko uspeha pri delu in veliko zadovoljstva v osebnem življenju.

Intervjuval:
Stane Koman

Televizijsko tekmovanje:

Slovenski kraji med seboj

O NAŠEM PRISPEVKU NA TEKMOVANJU MED ŠKOFJO LOKO IN KAMNIKOM

Rdeči križ iz Škofje Loke me je povabil na sestanek, dne 12. 11. 1979. Pogovarjali smo se, kako bi v zvezi s televizijskim tekmovanjem organizirali zbiranje papirja, da bi bila akcija čimbolj uspešna. Predlagal sem, da naj bi zbiranje organizirali z vsemi šolami v Škofji Loki (OŠ, gimnazija, poklicna in lesna šola). Poleg tega sem predlagal obisk vseh delovnih organizacij iz Škofje Loke, saj sem vedel, da imajo po pisarnah veliko arhivnega papirja, ki bi se ga radi znebili.

Tako je tudi bilo.

Papirja je bilo zbranega natanko 23.915 kg, od tega največ časopisnega. Tudi odpeljan je bil pravočasno in to naravnost v tovarno papirja KOLIČEVO. Kdor je gledal televizijo, je videl, da smo Kamničane z zbranim papirjem pošteno prekosili. Na Rdečem križu pravijo, da se imajo zahvaliti meni, ker sem vztrajal pri organizaciji in odvažanju, čeprav je bilo zelo slabo vreme. Večkrat sem bil moker kot miš, saj je ravno tiste dni močno deževalo.

Z akcijo smo smeli začeti popoldne 14. 11. 1979, zaključiti pa smo jo morali v petek do 14. ure. Mislim, da je bila ta akcija tudi dobra reklama za DINOS, saj so prek televizije povedali, da je papir odvažal DINOS. Želel sem sicer, da bi bila reklama za DINOS bolj obširna pa nisem uspel, ker je bilo to pač tekmovanje SLOVENSKI KRAJI MED SEBOJ.

Za reklamo pa sem poskrbel tudi sam. Na kabini TAMA 1201 sem imel postavljen baterijski zvočnik, prek katerega sem obveščal občane, da je tudi zbiralna akcija papirja v okviru tekmovanja SLOVENSKI KRAJI MED SEBOJ in kje naj papir pustijo. Vmes pa sem tu in tam sporočal, da DINOS odkupuje vse vrste surovin, na primer odpadke železa, železne pločevine, vse vrste papirja, baker, aluminij, svinec itd. Med takšnimi sporočili sem predvajal tudi vesele Avsenikove melodije.

Prevozil sem vse škofjeloške ulice. To je bilo presenečenje za občane in zato je akcija tudi uspela. Seveda sem si za ozvočenje prekrbel tudi dovoljenje.

Uspeh tako organizirane akcije me je prepričal, da bi jih na tak način morali organizirati večkrat v posameznih krajevnih skupnostih, pa ne samo za papir, temveč za vse odpadne surovine, ki ležijo okoli hiš, hlevov in drugih poslopij. Nekateri vozijo papir celo v smetiščne jame, kjer ga kurijo. Drugim leži in trohni kje ob hiši ali na podstrešju. Tudi po tovarnah je veliko papirja, samo tistega ni, ki bi naredil red. Tudi brez organizacije ni nič. Mislim, da bi ravno DINOS moral biti tisti, ki bi organiziral nekakšno tekmovanje za zbiranje papirja po krajevnih skupnostih ali pa prek RK Slovenije.

Če pogledamo samo tekmovanje, ki je bilo med eno krajevno skupnostjo mesta Škofja Loka in eno krajevno skupnostjo mesta Kamnik, kako je bilo uspešno, posebno v Škofji Loki, in te rezultate primerjamo s podatki, če bi papir zbirale vse krajevne skupnosti, ki obstajajo v Kamniku in v Škofji Loki, bi prišli do velikih količin. Mislim, da je volje pri občanah dovolj, saj so me v nekaterih krajevnih skupnostih Škofje Loke spraševali, zakaj nismo tudi pri njih pobirali papirja.

Predlagam, da bi o takšni možnosti spregovorili tudi na delavskem svetu naše delovne organizacije.

Sandi Simonišek
šofer - odkupovalec
na skladišču
v Škofji Loki

Pripis uredništva:

V 84. številki našega glasila smo objavili prispevek, kako so s pomočjo Rdečega križa zbirali odpadno blago v Murski Soboti in pozvali naše delavce, da nam sporočijo, kakšne izkušnje o tem imajo drugi. Prispevek Sandija Simoniška je konkreten in zelo zanimiv odgovor na naš poziv.

Uredništvo se mu za prispevek lepo zahvaljuje in mu sporoča, da ga bo zato, ker se je prvi odzval povabilu, nagradilo s podvojenim honorarjem, ki mu za prispevek pripada.

Kako je potekala akcija NNNP v Mariboru

Čeprav smo bili z izvajanjem akcije NNNP po naših delovnih enotah lahko zadovoljni, zlasti tudi zato, ker so povsod ugotovili, kakšne pomanjkljivosti obstajajo, vseh za njihovo prizadevanje vendarle ni mogoče pohvaliti. Ena od tistih poslovalnic, ki je akcijo dobro organizirala, je bila tudi mariborska. Z željo, da bi o tem branju dobili pobudo, kako bi takšno akcijo organizirali, ko bo zopet na dnevnem redu, objavljamo kratek zapis o poteku akcije NNNP v Mariboru.

Poslovalnica Maribor je na Tržaški 123, torej na območju krajevnih skupnosti »Slava Klavara«. Krajevni štabu za izvedbo akcije NNNP so 2 dni pred kritičnim datumom poslali program svoje akcije. V njem so navedli svojo zamisel ogroženosti s strani agresorja. Kovine so strateški material in sovražnik jih bo hotel hitro odpeljati v svoje topilnice. Da bi mu to preprečili, bodo takoj iz vseh skladišč poslovalnice evakuirali, odstranili, strateške materiale in jih prepeljali v Maribor, ki je močno zavarovan. Evakuacijo bodo opravili z lastnimi vozili, avakuirane materiale pa takoj razporedili tja, kamor so predvideni v obrambnem načrtu poslovalnice. Soboto, 29. oktobra 1979, so določili za obvezni delovni dan v vseh enotah poslovalnice. Za dežurni telefon v poslovalnici so določili telefon s številko to in to. Določili so vodjo akcije NNNP, njegovega namestnika ter kurirja in vse to sporočili krajevni skupnosti.

Na kritični dan, 29. oktobra, so ob 6. uri zjutraj sklicali vse člane kolektiva na Tržaški 123 in jim na kratko pojasnili pomen akcije in zamisli o ogroženosti ter ukrepih. Posameznim delavcem so določili konkretne naloge, na primer, kdo bo in od kje odpeljal določene strateške surovine.

Voznikom kamionov so izročili nalog za dvig strateških surovin in pismeno potrdilo, da je njihova vožnja od tu do tu vezana z akcijo NNNP, s prošnjo, da naj jih brez potrebe, na vožnji, nihče ne ovira.

Varnostni službi »Bodočnost«, ki opravlja vratarstvo službo na skladišču v Mariboru, so pismeno odre-

dili poostreni nadzor nad gibanjem oseb na skladišču ter kdaj in komu ne smejo dovoliti vstopa. Dali so ji tudi navodilo za nočno dežurstvo in naslove tistih, katere je potrebno obvestiti, če se kaj nepredvidnega zgodi. Nadalje so določili, kaj bodo delali člani civilne zaščite in kdo bo pregledal njihovo opremo. Po obrambnem načrtu so tudi določili vodje vseh ekip, kot na primer za »prvo pomoč«, za radiološko-bakteriološko zaščito itd.

Seveda je bil določen tudi delavec, ki bo dežural pri dežurnem telefonu, delavcem, ki pa niso bili razporejeni na posamezne dolžnosti v zvezi z akcijo pa so naročili, da opravljajo svoje vsakodnevno delo.

Akcijo so končali ob 12. uri. Takoj so napravili oceno in jo tudi pismeno po svojem kurirju poslali štabu akcije KS »Slava Klavara«. V poročilu so med drugim ugotovili in sporočili:

— da so se vsi kamioni pravočasno in s pravilno opravljeno nalogo vrnili v izhodiščno bazo,

— da morajo za varnost pred požarom na skladišču v Mariboru kupiti še dva kompleta gasilnih cevi,

— da je ograja na nakladalni klančini nevarna in da jo je potrebno takoj popraviti ter kdo jo mora popraviti,

— da žarnice v skladišču niso gorele povsod, kjer bi morale in kdo jih mora zamenjati,

— da so delavci akcijo sprejeli s primerno resnostjo in odgovornostjo,

— da bo dežurna služba trajala naprej, do 24. ure dne 30. 9. 1979.

Stane Koman

Priznanje kolektiva Dravinjskega doma ob 10-letnici obstoja, poslovalnici v Mariboru, za aktivno udeleževanje v službi varnosti pri delu decembra 1978)

MOBILARO BLOK Avtoradgona na skladišču v Mariboru. V njem je tudi blagajna za drobni odkup in prodajo. Takšna oziroma nekoliko večja bloka sta tudi na skladišču v Lendavi in Črnomlju

SVETOVNA RAZSTAVA TEKSTILNIH STROJEV IN TEHNOLOGIJE »ITMA« HANNOVER OD 1.—11. OKT. 1979

Vsaka 4 leta pripravijo proizvajalci tekstilnih strojev vsega sveta razstavo dosežkov svoje tehnologije in opreme. Svoj razvoj zastavijo tako, da lahko svoje tehnološke zamisli uresničijo prav ob priložnosti svetovne razstave. Na tej razstavi so razstavljali proizvajalci strojev iz vseh področij tekstilne tehnologije razen konfekcije, kajti ta del je bil preusmerjen na razstavo v Köln. Zaradi omejenega časa ogleda razstave smo se omejili na za nas najpomembnejša področja predelave tekstilnih odpadkov in to predvsem strojev za trganje in pripravo vlaken iz sekundarnih tekstilnih surovin ter strojev za čiščenje vlakenskih odpadkov.

I. TRGALNI STROJI OZIROMA LINIJE ZA RAZVLAKNENJE

Za nas so bili najzanimivejši stroji firme: SCHIRP, LAROCHE, TESSILLTECNICA, DELL ORCO VILANI in nekaj drugih kot so: ROLANDO, AUTEFA in BYWATER.

a) SCHIRP

Skupaj s predstavniki firme smo si ogledali razstavljene eksponate in se pogovarjali o karakteristikah njihovih strojev, s poudarkom na strojih, ki so najpomembnejši za proizvodno-tehnološko linijo razvlaknjenja tekstilnih odpadkov za naše potrebe. Taka linija naj bi bila sestavljena iz dveh rezilnih strojev, odlagalne komore z napravami za avtomatsko oljenje oz. vlaženje, nakladalnika, trgalnega stroja ter kontinuirne stiskalnice. Kot najprimernejši njihov rezilni stroj je rotacijski stroj z dvema ali štirimi noži ter z detektorsko napravo za odstranjevanje vseh kovinskih delov. Naprava se montira na dovajalni pas stroja in ob registraciji kovinskega dela ustavi stroj. Pomembno je udarna moč nožev 1,5 tone. Predlagajo postavitev dveh strojev pod kotom 90° zaradi dvodimenzionalnega rezanja. Trgalne stroje izdelujejo v dveh značilnih izvedbah 1000 mm 1500 mm delovne površine, ki se razlikujeta v načinu tehnološkega pretoka materiala, s tem da je pri ožjem stroju prenos s kondenzorjem, pri širšem pa s širinskimi jaški. To razliko razlagajo in zago-

varjajo zaradi problema grupiranja materiala na sredi kondenzorja na širših strojev.

Trgalni stroji so lahko z eno ali več enotami; vsako enoto sestavlja dovajalni del, trgalni del, boben z zobmi, zbiralni del in odvajalni del. Vse enote trgalnega stroja Schirp imajo dovajanje z dovajalno ploščo iz litine in dovajalnim valjem z žagasto oblogo. Pri delovni širini 1000 mm je teoretična proizvodnja za:

konfekcijske odrezke	400—500 kg/h
trikotazne odrezke	do 800 kg/h
niti in viskozni kord	250—300 kg/h;

kapaciteta pri delovni širini 1500 milimetrov je več kot 50 % večja (do 1500 kg/h).

Med rezilnim strojem in trgalnim strojem predlagajo mešalno komoro, v kateri se material lahko olji pred trganjem.

Obstaja tudi možnost direktnega dovajanja, v tem primeru je potreben pred trgalnim strojem nakladalnik z manjšim mešalnim jaškom. Za stiskanje v bale predlagajo kontinuirno popolnoma avtomatsko stiskalnico francoskega proizvajalca. Izkoristili smo priložnost in pokazali vzorec odpadka viskoznega korda in se pozanimali za način predelave. Bistvo predelave tega odpadka je po njihovem predlogu z rezanjem na 15 cm dolžino in trganje s 4 enotami ob predhodnem navlaženju

odpadka. Gostoto in finočo igel bobnov bi lahko ugotovili s poizkusno optimizacijo. Protipožarni sistem je urejen z napeljavo CO₂ na trgalnem stroju z ročnim vklopom.

b) LAROCHE

Od strojev za razvlaknjenje tekstilnih odpadkov so razstavljali le rezilni rotacijski stroj in stroj za razvlaknjenje predilniških odpadkov, stenjev in pramenov ter stroj za trganje netkanega tekstila. Ker že imamo njihovo ponudbo za trgalno linijo, smo se v razgovorih omejili le na posamezne nejasnosti in razlike od drugih proizvajalcev. Rotacijski stroj je prav tako opremljen z detektorjem za odkrivanje kovinskih delcev. Trgalni stroj ima na vseh enotah dovajanje z dovodno ploščo in gumijastim valjem s tem, da je dovodna plošča na posameznih enotah različno oblikovana. Višina najbližjega dela dovajalne plošče ob bobnu je največja pri prvi enoti. Gumijasti dovajalni valj ima prednost zaradi večje fleksibilnosti površine. Mešanje materiala se vrši v posebnih jaških, kamor za mešanje, odlaganje in oljenje nimajo. Za stiskalnico niso imeli nobenega predloga. Protipožarna varnost je urejena s priključki CO₂ na trgalnem stroju z ročnim vklopom. Teoretična proizvodnja trgalnega stroja z delovno širino 1500 m je do 1200 kg/h. Dogovorili smo se za preizkus vzorca viskoznega korda, s tem da vzorec 1 kg pošljemo na njihov naslov. Po preizkusu bodo predlagali ustrezno opremo trgalnega stroja.

c) TESSILLTECNICA

Razstavljen je bil rezilni in trgalni stroj, posebej pa so bile razstavljene mešalne komore, v katerih se lahko vrši oljenje in vlaženje. Razstavljen rezilni stroj je bil sistem giljotine s škarjastim rezanjem. Trgalni stroj je bil razstavljen s tremi enotami s tem, da je bilo dovajanje za drugo in tretjo enoto z valjem z žagasto oblogo in dovajalno ploščo iz litega železa.

(NADALJEVANJE PRIHODNIČ)

Ali bodo delavske športne igre odselej drugačne?

Sredi novembra meseca letos, je bilo v Portorožu dvodnevno posvetovanje predsednikov komisij za oddih in rekreacijo občinskih svetov Zveze sindikatov Slovenije in organizatorjev rekreacije v organizacijah združenega dela. Na tem posvetovanju so veliko pozornosti posvetili delavskemu športnim igram in ugotovili, da se vanje vključuje vse premalo delavcev, da pa se zanje troši vse preveč denarja.

O razpravi in mnenju večine udeležencev posvetovanja so potem pisali vsi slovenski časopisi. Novinar, ki je o tem pisal v Komunistu, se je uvodoma spotaknil še ob samoupravne sporazume o minimalnih standardih za življenjske in kulturne razmere delavcev, ki bi jih morale delavne organizacije že sprejeti, pa jih niso. Avtor prispevka je očitno menil, da potem ne bi bilo toliko nejasnosti v zvezi z delavskimi športnimi igrami.

Svoja razglabljanja je končal z opisom dobrih in slabih strani delavskih športnih iger. Med dobre je naštel tudi družbanost, navezovanje prijateljskih vezi, izmenjavo najrazličnejših življenjskih izkušenj itd. Med slabimi izkušnjami pa je omenil posebne in drage priprave nastopajočih, številne izostanke iz dela, razkošne sprejeme, drage ceremoniale itd.

Končno je povzel naslednjo misel: Večina je mnenja, da bi bil velik nesmisel ukiniti delavske športne igre. Nasprotno, še bolj jih je potrebno negovati kot doslej, toda na ravni TOZD in občine.

Avtor podobnega prispevka v Delu pa je zapisal, da delavske športne igre, ki segajo čez meje občine, niso več rekreacija, temveč tekmovalni šport. Cilj pa je predvsem

množičnost, da bi rekreacija prispevala k večji storilnosti in razvoju osebnosti čim večjega števila delavcev.

Vse lepo in prav, toda v teh razlagah nismo našli odgovora za naš primer. Kako naj bi mi priredili igre na ravni občine, če TOZD deluje na območju vse Slovenije. In kaj bo z zveznimi športnimi igrami? Nekdo je bil mnenja, da bi tudi zvezne igre še lahko bile, toda le, če bi se vsi delavci TOZD

Delavske športne igre INOT 79 v Šibeniku. Prizor, ko so naši vlekli vrv

Zanimiv prizor z napisi na hrbtih na DŠI INOT 79 v Šibeniku

DŠI INOT 79 v Šibeniku. Prizor s kegljanja. Koncentrira se Beribah iz Brežic

strinjali, da lahko toliko in toliko nastopajočih potroši na zveznih igrah toliko in toliko njihovih skupnih sredstev.

Prav gotovo bo o tem vprašanju stekla beseda tudi pri nas, v Dinosu. Morda pa prave rešitve ne bo težko najti, saj so o tej problematiki spregovorili tudi na nedavni. I. konferenci Zveze sindikatov Slovenije.

SK

ŠE O REZULTATIH V ŠIBENIKU

KONČNI REZULTATI V DELOVNO-PROIZVODNIH DISCIPLINAH NA TRETJIH DELAVSKIH ŠPORTNIH IGRAH »INOT« V ŠIBENIKU

AVTOGENO REZANJE ŽELEZA

V tej disciplini so tekmovali delavci iz 13 delovnih organizacij. Prvo mesto je dosegel ODPAD-PULA, ker je njen delavec odrezal debelo os v 3,14 min. Mi smo dosegli četrto mesto s časom 3,36 min.

SORTIRANJE PAPIRJA

Tekmovalo je 10 delovnih organizacij. Mi nismo tekmovali. Prvo mesto je dosegel OTPAD-SPLIT.

SORTIRANJE KOVIN

Tekmovalo je 11 delovnih organizacij. Prvo mesto je dosegel INOS-BEOGRAD s časom 2,40 min. Mi smo dosegli 9. mesto s časom 4.50 minute.

-t-

NAŠE GLASILO JE BILO DOBRO OCENJENO

Komisija za informiranje pri občinski konferenci ZKS Ljubljana Bežigrad je pregledala, kako so glasila delovnih organizacij v prvem polletju 1979 poročala o delu zveze komunistov. Iz njihovega pregleda povzemamo, da v občini Ljubljana Bežigrad izdaja svoje glasilo 37 delovnih organizacij. Pregled je zajel 92 % vseh izdajateljev in med njimi tudi DINOS, oziroma naše glasilo.

Na razpolago so imeli tri naše številke, analizirali pa so eno. V naši analizirani številki smo objavili 4 zapise, ki so se vsebinsko nanašali na ZK. Naši štirje zapisi so zajeli 10 % celotne vsebine te številke. V zelo velikem številu glasil je vsebine o ZK okrog 20 %, ponekod pa tudi 50 %. S pregledom je ko-

misija ugotovila, da je zapisov, ki se nanašajo na delovanje ZK v TOZD, v krajevni skupnosti ali v samoupravni interesni skupnosti odločno premalo.

Po mnenju omenjene komisije glasila OZD v občini Ljubljana Bežigrad premalo poročajo o ZK. Naše glasilo je imenovano med tistimi, ki objavijo dva ali več prispevkov v eni številki. Navedeni smo tudi v delu pregleda, kjer so imenovana glasila, ki posvečajo ZK primerno veliko prostora v posamezni številki, to je okrog 10 %. Naše glasilo je poleg drugih omenjeno tudi v ugotovitvi, da so problemske konference ZK vir (aktualizirane) pisanja o ZK.

Med zaključki je komisija izrazila potrebo po tem, da ima vsaka

osnovna organizacija ZK nekoga, ki je zadolžen za informiranje. Ta bi moral dajati in sprejemati informacije ter jih pripraviti za objavo. Dajal bi jih o delu svoje organizacije, sprejemal pa od drugih organizacij ZK, na primer od organizacij v krajevni skupnosti ali v občini. Tudi za povratne informacije bi moral skrbeti. To pomeni, skrb za odgovore na vprašanja, ki bi jih vsebovali njegovi zapisi o ZK.

Komisija za informiranje pri OK ZKS Bežigrad je s pregledom in poročilom o glasilih OZD opravila nedvomno koristno delo, saj napolni za nadaljnje delo uredništev glasil pomenijo konkretno in zaželeno pomoč.

Stane Koman

V letu 1979 smo izdali 8 številk našega glasila

Komisija za informiranje pri občinski konferenci ZKS Ljubljana Bežigrad nam je s svojim pregledom glasil OZD v Bežigradu dala pobudo, da smo ugotovili, koliko glasil smo izdali zadnja leta, v kakšnem obsegu in o čem smo v njih pisali leta 1979. Objavljamo kratko poročilo o naših ugotovitvah.

Ugotovitve se nanašajo na obdobje od leta 1970 naprej. Leta 1970 smo izdali le eno številko manj kot letos, to je leta 1979, potem pa je število upadalo do leta 1977, ko se je zopet povzpelo na 6 števil. Letos smo izdali 8 števil na skupno 180 straneh, kar je tudi svojevrsten uspeh, saj smo leta 1970, ko smo izdali 7 števil, le-te natisnili na skupno 62 straneh. V povprečju je imela leta 1970 vsaka številka dobrih 9 strani, leta 1979 pa dobrih 22 strani. Ves čas se tiska toliko izvodov vsake številke, da jo lahko dobi vsak naš delavec in upokojenec, nekaj pa jih tiskamo za druge interesente. Številko 87 smo natisnili v 600 izvodih.

V letu 1979 smo v našem glasilu objavili:

— o našem konkretnem poslovanju, gospodarjenju, načrtovanju, 19 prispevkov;
— o gospodarjenju nasploh, 2 prispevka;
— reportaž o življenju in delu naših delavcev, 15 prispevkov;
— o naši tehniki in našem strokovnem izobraževanju, 10 prispevkov;
— o samoupravnem poslovnem sodelovanju in združevanju, 3 prispevke;
— o naši samoupravni organiziranosti, 5 prispevkov;
— o aktualnih družbenopolitičnih nalogah, 8 prispevkov;
— o delu naših delavskih svetov, 14 prispevkov;
— o delegatskem delovanju, 3 prispevke;

— o delu naših osnovnih organizacij ZK, 7 prispevkov;
— o delu ZK v občini, 2 prispevka;
— o delu ZK v republiki in federaciji, 3 prispevke;
— različnih gospodarskih in političnih izjav republiških in zveznih državnikov smo objavili 18 prispevkov;
— o sindikalnem delu in nalogah, 4 prispevke;
— o naših mladih delavcih, 2 prispevka;
— o športnem udejstvovanju, 9 prispevkov;
— o športu nasploh, 1 prispevek;
— o splošnih kulturnih vprašanjih, 2 prispevka;
— o počutju delavcev in izkoriščanju naših počitniških kapacitet, 6 prispevkov;
— o jubilarjih in upokojencih, 4 prispevke;
— o delavski kontroli, 1 prispevek;
— o raznih drugih stvareh, 26 prispevkov;
— iskric (kratkih izrekov) smo objavili 42.

Delavske športne igre INOT 79 v Šibeniku. Mali nogomet

V 9 letih smo izdali 41 številk na 606 straneh. Vsaka številka je imela povprečno 15 strani.

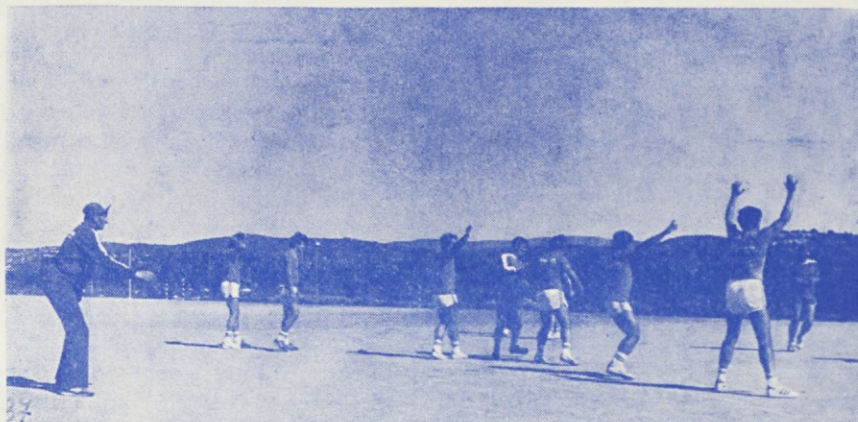
Dragi bralci, težko je oceniti, o čem smo preveč in o čem premalo pisali, oziroma objavljali. Poskusimo oceniti skupaj. Vaše mišljene nam sporočite, veliko nam boste pomagali. Naj vam pri tem pomagamo. Se tudi vam zdi, da bi bilo prav, če bi v prihodnje namenili več prostora:

1. vprašanjem našega delegatskega delovanja,
2. delovanju naših družbenopolitičnih organizacij, ZK, sindikatu in mladini,
3. delovanju organov, oziroma komisij delavskih svetov, vključno o delavski kontroli,
4. poslovnemu združevanju s proizvodnjo,
5. sodelovanju s krajevnimi skupnostmi,
6. strokovnemu, političnemu in kulturnemu izobraževanju.

Pričakujemo vaše odgovore, oziroma pripombe in predloge.

PREGLED IZDANIH ŠTEVILK NAŠEGA GLASILA OD LETA 1970 DALJE

Leto	Koliko števil	Povprečno strani na eno številko	Skupno strani
1970	7 (47—53)	9	62
1971	5 (54—58)	7	36
1972	2 (59—60)	13	26
1973	1 (61)	28	28
1974	2 (62—63)	16	32
1975	3 (64—66)	10	30
1976	2 (67—68)	22	44
1977	6 (69—74)	12	76
1978	5 (75—79)	18	92
1979	8 (80—87)	21	180

Delavske športne igre INOT 79 v Šibeniku. Naši imajo bele hlačke

OSNOVNA ORGANIZACIJA ZK V MARIBORU OCENILA DELO

Po sklepu občinskih konferenc ZK so morale vse osnovne organizacije ZK imeti volilne konference do konca novembra 1979. Tako je imela volilno konferenco tudi osnovna organizacija ZK v Mariboru. Ta je bila ustanovljena pred dvema letoma in so v njej vključeni vsi člani ZK, ki so zaposleni na TO Bohova in poslovalnici Maribor.

Organizacija je dobro delala, podrobnosti o konferenci in o sprejetih sklepih in izključkih pa bomo objavili v naslednji številki.

— Lik komunista se mora vselej izpričevati v akciji...

— kjer eno govorijo, drugo pa delajo, komunisti nimajo ugleda...

— ...komunist se mora nenehno učiti...

— ...komunisti moramo s svojim zgledom in medsebojnimi odnosi dokazovati, kakšen mora biti komunist...

FRANC ŠETINC

(iz prispevka
v Komunistu št. 49)

Čuvajte bratstvo in enotnost. Nenehno poudarjanje tega bo morda nekaterim zvenelo dolgočasno. Jaz pa ne mislim tako, kajti bratstvo in enotnost sta poroštvo naše prihodnosti...

JOSIP BROZ-TITO

(Iz pogovora
z delegacijo BiH)

KAKO SMO PRAZNOVALI

60-letnica tovarne Unior v Zrečah

Dne 29. novembra so zreški kovači slavili 60 let svojega obstoja. Praznovanje njihove delovne zmage je bil prispevek k osrednji-ma proslavam letošnjega praznika dneva republike, v Titovih zavodih Litostroj in zborovanju na Senovem.

Proslave v Zrečah, pod obronki Rogle in zreškega Pohorja, kjer je bila pred 60 leti osnovana kovaška industrija za izdelovanje motik in krampov za takratne potrebe konjiških in zreških kmetov, sva se udeležila z direktorjem TOZD Priprava odpadnih surovin. Dobri poslovni odnosi in dolgoročno poslovno povezovanje z današnjo tovarno UNIOR, ki ima ne le jugoslovanski, ampak tudi svetovni sloves v izdelovanju okovov in orodja, pomenijo tudi za našo delovno organizacijo priznanje. Povabljeni smo bili kot njihov pomembni poslovni partner v povezovanju združenega dela v slovenskem gospodarstvu.

Slovesnosti v Zrečah so se udeležili priznani družbenopolitični delavci in gospodarstveniki. Tako je prisostvoval praznovanju tudi tovariš Luka Leskošek, član federacije SFRJ in tovariš Andrej Marinc, član CK ZKJ. Slavnostni govor na proslavi in ob otvoritvi novih poslovnih prostorov je imel tovariš Andrej Marinc. O razvoju tovarne in o nadaljnji perspektivi pa je govoril glavni direktor UNIOR, tovariš Marjan Osole.

Vzdušje je bilo zelo prijetno. S tovarišem Kravcarjem sva izkoristila priložnost, in spoznala nove poslovne tovariše. Imela sva tudi daljši razgovor s tovarišema Leskovškom in Marincem o problematiki dejavnosti sekundarnih surovin.

V. Kralj

Praznik naše armade 22. december

Rojena v najtežjih in najbolj usodnih dnevih zgodovine naših narodov in narodnosti se je JLA nenehoma razvijala in krepila kot realna sila in kot poroštvo naše svobode in neodvisnosti v vseh obdobjih socialistične revolucije ter preobrazbe naše dežele na temeljih socialističnega samoupravljanja.

Letos poleti so me v Ameriki spet in spet spraševali, morebiti tudi izzivali, kaj bo z Jugoslavijo jutri. Znova in znova sem jim odgovarjal, da bo še bolj svobodna, še bolj samoupravna, še bolj demokratična, enako neodvisna in neuvrščena, ker je takšna in samo takšna logika vsega našega razvoja...

JAK KOPRIVEC
(v prispevku za
DAN REPUBLIKE)

Glasilo DINOS izdaja DO DINOS Ljubljana, Parmova 33, v 560 izvodih.

Glasilo ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik je Stane Mancini. Tehnični urednik Stane Koman.

Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu 421-1/72.

Tisk tiskarna Tone Tomšič Ljubljana.

Rojstvo nove Jugoslavije, nove v marsičem, nove zaradi bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti, kar skrbno čuvamo in gojimo, nove zaradi socializma, ki ga gradimo, nove zaradi samoupravljanja, ki ga uresničujemo, nove zaradi delegatskega načina reševanja družbenih vprašanj, nove zaradi uveljavitve politike delavskega razreda, nove zaradi odločne privrženosti humanizmu, človečnosti, solidarnosti, neuvrščenosti, nove zaradi svobode, ki jo uživamo, nove zaradi kruha, ki ga nismo lačni — so delovne enote naše delovne organizacije proslavile tako ali drugače, toda proslavile so ga.

Ponekod so občutek, da bo drugi dan velik praznik, povečali s tem, da so z delom končali malo prej kot ponavadi...

Morda je katera delavka malo več prostega časa potrebovala zato, da je spekla potico...

Morda je kateri delavec zato imel čas, da se je udeležil krajeвне proslave v čast 29. novembra...

Ponekod so se tik pred koncem delovnega časa in dan pred praznikom zbrali v sindikalni sobi ali v jedilnici. Tam so malo pri-griznili, si napolnili kozarce in jih izpraznili v čast republiki, ki je naslednji dan praznovala svoj 36. rojstni dan. Vodilni delavec, poslovodja, šef, je zbrane nagovoril in jim čestital za praznik. Tako je na primer bilo tudi v tekstilnem obratu v Bohovi in na poslovalnici, oziroma na skladišču v Mariboru.

Tam je prijetno vzdušje povečala še praznična številka našega glasila, ki jo je med zbrane razdelil prinašalec. Vsi so jo takoj prelistali in nekdo, bilo je to v jedilnici na mariborskem skladišču, je narduščen nad enkratnim prizorom, ko so vsi imeli razgrnjeno glasilo v rokah, vzkliknil: »Zdaj pa je tako, kot da bi bili v čitalnici.«

-sk-